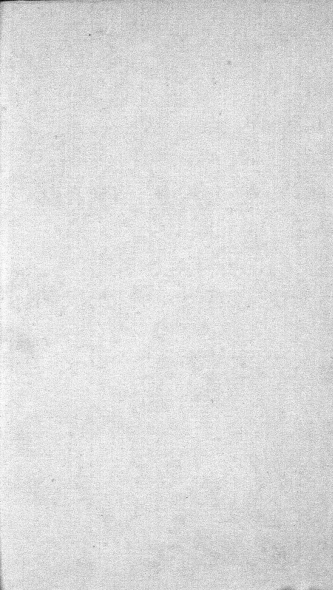

1140.I."Iris petica variis
coloribus, hoc est,
carmine elegiaco,
heroico, lyrico, satyrico,
tragico

N^o Inv. 1140.

Iris Boenica Paris
Colovius l. m. 1140
hoc est

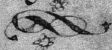
Carminē Elegiaco, Heroico
Lyrico, Satyrico, Tragicō
Grypho, Benignitate, Pagan
pho, Alijsq; multis, Coetari
in ventis.

Polē longos laurearū Froni
Sudoris imbrēs.

In Calō Sarmatico, sub fē
Loxolano
Exornata.

Anno Judicis, in Inde De

1692

THE GREAT

THE GREAT

THE GREAT

THE GREAT

THE GREAT

THE GREAT

THE GREAT

THE GREAT

THE GREAT

PARS PRIMA

Caput I^m.

DE ORIGINE ET FICTIOE PESCOS

*Si alicuius rei gratiam habeamus
necessarium, primo inquirendum est. an
est? quid est? ac tandem qualis est.
Hunc et nos dicimus naturaliter inquirendo,
qualem, a quo nam primo inventa est
Boetius quid sit de.*

¶ **Amus:**

A quo t^mo inventa
est poesis:

*Originem huius nobilissime, ac plane
in p^ota Platonem et Ciceronem dicunt
autem investigando Auctores, in varias*

1.140

opinionem ferenda.
Quidam ab ipso Iosepho Levitae Principe
Musis esse concessam, carminis collocan-
dationem affirmant. Alij quendam Janem
adferunt inuentorem, in hunc usum ab
illo magis dicitur, et indicatione carminis
est: omnia Levitae iudices invocando in
sestia Boeis. Alij scientiam Hebraei
Altharo primo hunc, postea conposuisse
ferunt.

Verum nos melius, et veritati confirmis,
cum supradictis Auctore, ab Hebraeis, fidei
caeteras pressantissimas artes, et scientias,
ita etiam hanc utilissimam fluxisse
credamus, et ad nos post longam annorum
seriem, semper innotuit incrementis
auctam pervenisse censemus.

§ zdus:

Quid sit poesis et
quis est finis et vti-
litas eius.

Latinae Poeseos non improbando, utriusque
artium definitionibus, cum Latine Iosepho
Magenio, aeternis scilicet scorpione sic defi-

poesis

Poesis est facultas, quae oratione metrica,
vnde quamlibet uerisimili lital imitatur:
et accommodat ad delectationem atq uil:
litasem audientium proponit.

DEFINITIONEM EXPLICO:

Dicitur est facultas, seu ars, quae ora-
tione metrica sc id est metrica ad hanc
artem requiritur necessario.

Verum quamlibet intelligis, Auctore ve
honesto, nam qui res turpes, et horref-
tantes sedentes imitant. Poetae nomine
indigni à Latre frada in prolationibz
consent. Sapientis uerisimilitet

id est ueritas historica in Poetarum
= oratione requiritur. sed licet Po-
etae ex suo ingenio ueritate circumstantias
apposita ad uerisimilitudinem fingere licit-
tate, Poetae ad ueritate fieri ueris, et factis
uera imitari. Deniq dicitur ad delecta-
tionem uiliterem, audientium.

Hic est finis Poetae est, lectorem
delectare, pariterq mouere, iuxta Horatium,
ei puerisq scinat, Delectare Boetio.

VILITAS POESCO EST.

Quod rei nobilissimorum regum Jagoy, ditionum
notitia, ac rancore in gesta perire no pot-
mitti, et famam illorum confervas.

Reges gesta descripsit, Brigitz, bellu,
civile, Julij et Bonap, Lucanij.

Punicorum bellum abfolois Sili, Idonij,
Posta, certamina cum Coedis, Syrtis,

Turcis, patria Joionase quatu. Subiecti
legendum Samuel Trudowski.

Altera utopias in hac publicam
edidit quod plurimum belli profectus
fuerintus.

31111:

Quid sit fictio et quid modus in veniendæ

Fictio iuxta Lucanum Metonij est sine
Profess, Albany magus Loela fingit,
inquit ut excidet homines ad id vitandū
ferendum vix est definitio, seu natura
fictiois.

Fictio itaq, est excogitatio aliquid rei ad
imitationem illius quod in se fuit, vel
posse fieri.

Defractione,

Defractione explicita.

Signum est ex cogitatione alicuius rei; loca
omni nulla in genere ex cogitare debet,
quod licet non facta fuerit, possunt tamen
ab aliquo, ut Deo vel Angelo, ut homine
fieri seu

Imitationem illig. De

Imitatio Poetis secundum Aristotelem
est imitatio verorum, sicut aut pictoria per
colores artificialiter dispositos est imitatio
per sensum verum.

Fictio alia.

Alia fictio est per se
Alia per accidens.

Per se illa fictio vocatur cuius sola suspensio
pictoria est, sicut fictio vera. Caudium
hominum cum inferni iurij colloquere
inducendo.

Per accidens fictio est, quod magis ad veritatem
accedit, licet ve ipsa nunquam existit.

Quando Poeta fingit in aliquo
bonitate tales circumstantias, quae personis
quidam esse, sed non erant.

Tales Virgilius fecit inducendo in libros
Aeneidos,

Aeneidos, Aeneam per maria Aegeas
navigantem, colloquerentem in Aeneas
Palatio, et hoc uerum similitudine esse, patet
eius defacto esse, sed non fuit.

Quo ad modum facile inveniendae fi ctionis:

Hoc Tyrone poeta, in primis notandum
est. Omnis fore fictio, ad ipsam
ad imitationem, uenit, et est purissima
quia, et parum diffusa. Protopopoeia:
quod ut metes percipiam, sciendum
quod sit Protopopoeia. Juxta Sarron,
Protopopoeia, est ficta personarum
inductio.

Hec clarior fiet ex exemplo si Bg
Poeta uellet ex genere profectorem,
quod Bolona res publica habet cum Casare
Venezis, Moscho, conuentione amorem,
inducere Dolomites, agere, dicentem,
Vice ad hollansem, ad societate amica, delie
pendentem corda, et ad amantem ad vinculo,
scena in unum colligente fasciculato.

Quid est hic in hac fictione, nisi ficta
personarum inductio?

Obstet Lacer oblecting Carrara Roma

Boeff-

Professor eloquentia, Originem Scythici
contra Polonos, ipsiusq. felicem exitum,
sub auspicijs. Soreniferae Joannis.

III

Et vos Ducis exercituum describere.

Religionem induxit, Martem sanguinis
effundere, pacis publicas turbasovere,
in Caucasano, ubi Prometheus aenea
fuerat alligandem.

Lixerat de fames famali mandata
a pefsumi.

Cum prius matrem venundem et Dana
minantem, In gurgis coenae Dec.

Hic itaq. famibz exhaustis rabidie fessi
furore dabem, Quam, postquam hinc
accepisset inspiravit Illic Mactis, amores
Sordidus et Ofacis.

Item Auctos in Seneshliaco inservio,
Auguste proli, Avdiduci, Afrivra nunc
Regi Ungariae. Introducis Aupriaco
inservandem oculis Caesaris, arces Hispana
pro pugna vult.

Quis ne felicitior inquit mea gloria currit
vobis sedere. Tum illacrymantem pro
ponit.

Ergo cum serger fuerim, sordidum
citra ne patrum agmine, nunc nulla
Afrivra vultes. Dix vicia finierat,
ecce ex alto demissa dira Aegre vult

vobis,

subita, quæ consolatoria verba dicere,
Sed maximum Austriæ, cum Lisa collo-
quuntur, inest Austriam Lisa accendere
curant, statensq; infabre agit.

Ibi Austriacorum simulacra glibuit;
Rudolfus puerum Carolus, et alios
Imperatores ex ordine: appromittendo
boni similis futuram proles, illiusq;
repa facilitatem, victorias predicando.
Plures frisiones pulcherrime Sandi-
ary sub pedibus, et recentiorum
Brenna.

Quæres quomodo hæ
personæ indicendæ

SUNT:

Respondet facili modo, nam si vides aliqui
viro, quæ per Trojopoliam iudicanda
è, tunc loco by Coloni, Colonia panes,
loco sapiens Japi castro, loco messui,
miseri, et sic decedens.

Adde quod talibus subsistantis personis
contra ista, quantum fieri potest describere
sunt, quæ adiectis conueniunt.

De Trojia invidiam in Melampusi in:
duxit aditum, in somno suas carnes
soderit,

videntem, quia homo invidia in somnes
agere nocentes creditur, se ipse injurios
consumenda, alios invidiam.

Ultimo quaerit, an necessarium ad Poetam
speciat fictio, an solum carmen, sed
verum, in solo carmine an consistat
Poetica, an in sola fictione.

Quo ad primum respondet Lacer Ma-
senius.

Carmen ab ipse a Poeta, nullo modo debet,
quia proprium est ei instrumentum.

Ad secundum respondendum cum Aristo-
tele, Horatio, et alijs multis.

Poeta non consistit in ipso versu sed debet
necessario fingere.

Ratio prima est, ex fine Poetis.

Cum enim finis Poetis sit delectare deli-
tando, delectet autem ingeniosa fictio ma-
nifeste patet, a fine ne abonder Poetia,
fictionem multo adhibere debet. Hic
manifeste inferre potest Comedias, et Tra-
gedias, in quibus sine fictione res exponuntur.
non debent usari propria opera Poetica,
verum historias.

Maneat itaq; necessitas ad Poetam, non
carmine tantum, verum et fictione spec-
tante, et quod homo sine anima, frons
sine flore, terra sine aqua, cibus absq[ue]
sole,

sote, hoc Boeta sine fictione est.

¶ QVIIS:

Quomodo sunt ex-
ornanda fictiones
et ijs delectatio cō-
cilianda:

Existant fictiones, primo a constantijs.
Et enim res quilibet siue iuris, siue
honesta, ex oppositione constantium, ita
est fictio illius. Et enim Achilles primo
inter imbelles mulieres, in iuga falmineas,
post inter amatores, Hecubam progenerum in
Boemnie, quo frumento illi fornando,
et robur tanto reddidit admiratione
dignum, quando vultu est, in offensando
corpore, ingenium animumque
reponere.

Secundum modum exornanda fictionis est
per similitudinem, Ita quod Herculeo Leonis
pelte indutum et fura armatum, homo
in acie fortis aduroban. In flore
dicendum, mors adolescentis est in tota
felicitate, humanum in conspectu.
Quod ad secundum, et quo fons delectationis
fieri,

7
frecto haurire debes. Sciendū ē delectationem causari veritate, varietate et amenitate.

Varietate quando infirmitate nō obviā res et facile occurrentes proponunt.

Hanc varietatem ex praesertim Claudius de vaga Doroferina.

Barietate quando mutationes, supra spem et expectationem Auditoris vel Spectatoris proponunt. Hoc fit divotitate personarum, quā in eo consistit,

ut praeter unam priusquam personā, cuius gratia doctus scribit, alia personam aut vel sociā accedat. Ita

Virgiliū venientem induxit Dares,
Aeneā remeantem, Junonē contraria,
Ione inter partes utraque medio.

Amenitate quando proponuntur verba, quae sensum autem non, sine horrore, gratia, quadam oblectatione delectant. Ut sunt caeli sidera, flores, arbores.

¶ Stilis:

Quid est narratio
poetica quae eius
virtutes.

Si quidem narratio, est proter qua pars
doctores delectare, aut docere, agendo
de illa, maxe solito inquirendum est primo
quid sit narratio.

Narratio itaq; est expositio rei factae vel fingitae.

Narratio est multiplex, alia est historica,
alia civilis, alia doctrica, alia poetica.

In narratione sex ista occurrunt, persona,
facies, et sine vera, et sine ficta, secundo
res gesta, tertio tempus, quo res agebatur,
quarto locus, in quo res agebatur, et
causa, propter quam, sexto modus quo
res illa fiebat.

Brevitas cuius narrationis dignas Cicero
res, . Summam brevitatem, secundam
clavritatem, tertiam probabilitatem.

Brevitas narrationis in hoc consistit, ut
nihil ex ira reme dicat, hoc est non
utendo longioribus euagatoriis, depre-
sionibus. Item brevis est narratio,
si non duca exordium acerrimissimis
rebus; ne ut narratur. Troianum
bellum dixerat, de Helena nata sit,
Brevis deniq; est, si non sollicita, non
per currens, omnes si singulas etiam
armatas

nimias omnium laudibus, sed tantum maiore
momenti. Plures observationes legito
Boetianum, Claudianum, Laucanum, Statij
dicitur.

Laucanas narrationis vitia e, quoniam
Cicero nominavit reprehendit.
Haec duobus e, una tenore altera
verborum.

exempla narrationis.

Ex Laucano subiecto.

Adhibita conformationem vobis Romanis
famam aduenit Julij Caesaris libro
secundo.

Turro qualesq; tenuere suos magnusq;
per omnes,

Etiani sine voce doler, sine furore grito.

Alonide iacere domi cum corpora iedum,

Conclamata iacenti, nec mater orae solutio.

Exi ad saluos famulorum hancq; glancq;
culij matrona priores.

Dequid adfex iacens delubra Caenem.

Haec lacrymis sparsere deos, sed pectora duo,
Afflexore solo; lacrima; iulianae fesso.

Alonide furore, comae, uicij, excaui.

Afueras crebris formae ubitalib; lauce.

Secundo,

secunda narratio:

Polivialis, ex plebe enarra.
Polivialis cum plebe poris: hinc sagae.
Polis, et anulli venocadum e pectora ferunt.
Sas aut in somphs, multas fabentia eade.
Subica faza madens nulli, sua profuit alio.
Fos fenis ostentum piquis surgentibus annis.
Principitate dromo: nec potuit iclimine vidi.
Infantis miseri asperantia surgere faeda.
Quintae quo parvi cadente palato nocet.
Sed satis in no posse noti.

Stilis:

Quomodo debet adhiberi APOCTA digressio:

Diximus supra de digressione aliquid, ac saltem
in annotatione, longior adhibeam, et frequentior,
autem paulo longior de illa agam.
Digressio est extra ordinem excurrens narra-
tio rei ad utilitatem pertinentis alicuius,
Hoc est, res quae narratur, extra ordinem,
debet esse talis, quae licet intuitu primo non
videatur spectare ad propositum, conducit
tamen,

sumen ei utilis est, ad delectandum, vel etiam
 ad includendum aliquid faciendum. Tales
 sunt apud Boetium Digressiones; quando ex
 occasione Herois aliquid Boetia deserit
 locum: Regionem, Civitatem, fluvium,
 fluvium de Jiom quando Boetia locum
 aliquem committit, ex occasione de liber-
 tate, de fortuna, de vita, et moribus Regis,
 hominum. quod videtur est, in Caudi-
 ano.

Digressio Boetii finis maxime est delectatio,
 habet enim quandam gradum excur-
 sionis a materia, si cum presenti se committit
 sedula: nam Aditum multum delectat,
 sicut delectat viae, a via vita ex curiens
 in gloria. Sed proia, utcumque ad profectu
 iter rediens.

Tales Digressiones, longiores conceduntur
 Boetia, quando Viae, sicut frequenter,
 quia Boetia primario debet delectare.

Cavendum tamen diligenter, ne Digressio
 sit talis, quae filium intentionis sui generis.
 et nullo modo potest congeri: nam talis
 excusa, non vocatur Digressio, sed error.
 Debet tunc habere Digressio, cum fine
 Boetianae connexionem aliqua. ut fecit
 Virgilius libro octavo, qui Cyges, a Britano
 infra, veniens propter Aeneam fabricato

omnia, futura Remanorū gesta, insculpsit,
et recensuit.

Has Digressiones à Poeta adhibentur,
aliquando principio operis, et ad male,
aliquando in medio et melius, aliquando in fine.
Exempla digressionum, ex quibuslibet ante
curiosè lectis in duo decimo libro Aeneidos,
in Seneca rigidis et alibi.

Capitū 22°:

De stylo poetico:

Hoc capite de differentia styli seu locuti-
onis Poeticae, à stylo Rhetoricae a gemus:
scilicet, quomodo elocutio Poetica esse
elevanda et exornanda ostenditur.

§ Amus:

Qualis esse debeat
elocutio poetica?
et quo differat a
rhetorica:

In elocutione Poetica, duo requiruntur Affectus, claritatem et magnificentiam.

Hoc est claritas in Poeta requiritur, ut lector sufficienter eruditus, vel auditor, populo mentem vasis intelligere sine sollicitudine capiat.

Per magnificentiam seu magnificentiam differat elocutio Poetica à vulgari sermone dicendi, et à fluita oratione, licet enim et elocutio Oratoria magnificentiam possit, Poetica tamen magis, utque est implens, Epithetis affectuosis, periodicis adfructuosis, numeris modulatis, quae quidam Basilii Maxonij libro undecimo de elocutione Poetica.

Ex hac doctrina, facile advenire quibusque partibus, quantum hoc a quo in valuisse errorem, quod omnino quantum admirationem et magnificentiam elocutioni appingant, si autem non intelligant. Quamquam inquam putant cultura, si se Tropis Imaginatioibus Hypotheticis omnem modum excedant. Hinc quorundam voces sunt admirari, dum non intelligunt. Superbunt quidem, sed necesse prudens est simul emendari admirabili.

Maxima regula elocutionis Poetica est, ut suavis Poeta eloquentiarum affectu possit.

personam, quam induci loquentem, ad-
modos, ut attendas ad statum, honorem,
et alias circumstantias. Quae propter
senem Poeta inducet cum maiore stylo,
non curando verborum orationem, et sequi
pedaliter verba. Tales fecit Virgilius
libro septimo, ubi senis latini ad laque-
os Aeneas oratio, vix a soluta oratione
differt.

Discipula Regi mea nunc madida refert de
Et Lucanum, magna auctoritatis virum
quod Romanos Carbonem inducens
loquente, libe de simili ante usus.

Summa Breve nefas civilia bella facimus.
Sed quo facta naturi, vixit secuta sequer.
Crimen omni superis dicit fecisse nocentem.

§ 2. d. 1.

Quomodo stylus seu
elocutio poetica e-
levanda et orna-
da est:

Varios, varij Auctores adhas frangit per
ante elevanda elocutionis poetica ad in-

ad inveniunt, ne demisse nimis, ac tam
liber dogma verisq; affundat in partem.
Hos emendissimum Qui nostri Antefignam
Rhetorum Latini Joannem Naxianthice
hac in parte sequuntur, qui repleta curiosa
Rhetorica ex multa fessione, ac assennatione
naturis doctrinam tradidit.

2700 Loca adiectivum, alio casu neutraliter
efformi substantivum ingentibus by
Londonia locorum, per ipse Regnum,
per opaca signatum, ubi dicitur dicitur
per opaco sylvas.

2710 Adiectiva infinitivo adiectiva,
Sic Latet factuoski. Forma dilabi
facilis, sic Claudiam animus inditio
fleat.

2720 Adiectivum efformant ex substantivo by
Dominumq; sermo fuggit ad omni proptere
verficere?

2730 Adiectivum studium, et pro plurimo
ponunt pro appellativo pluribus communi
per synecdochen. Sic facta copos
Hittoriae lions femere in dno Mad=
itulis sumasica palas.

2740 Adiectivum studium et pro plurimo
ponunt pro appellativo pluribus communi
per synecdochen.
Aliquando adiectiva defumunt ex similitudine
altina,

aliquas. *By* alacum sine labe peccus
procandido. *Es* dubio agitur *Enris*
prohac et illuc perflantibus
Non nunquam adiectiva conditioni et
suae generi, ut *delectum* me posse
opari, *desi* solo fabricare.

Uro

Turo

Aliquando adiectiva, unde verum naturam
et conditioni congrua soligunt.
Sic *laudibus* apia *fredua* abies, *bellis*
accomoda coram. *Lueta* amica *fovi*,
venturi proficia *duis*, *seho* *uicra* *senecia*.

Puro

Aliquando uocabuntur adiectiva *errunde*
definitiones. *Es* *lugg* *populatio*
opum. *Effugium* *opes* *irridamenta*
malorum. *Alvsa* *purice* *reccens* *regina*
canopi. *Apa* *cruces* *hymiceli*.

Quro

Non nunquam rebus inanimatis sibi
numquam personarum. *By* *sibi* *uicentes*
gloria, *creda* *spuuisse* *curas*. *Es* *horro-*
porati *requis*, *seruati* *ensis* *ita*. *Volta*
delectat *omnes*.

Ruro

Anononcasia *pones* *propria* *pro* *apel-*
hensis. *Ita* *Mascialis* *ex* *pramii*
Castis. *Astranacta* *bibia*, *to* *est* *ex*
populis *antiquis* *mulfuro* *bibis*.

Uuro

Safurum *ponit* *per* *modum* *degeneris*.
Sic *effusum* *redimita* *coram* *ex* *lacrima*
fedata *geng*.

1270 Metaphorā librorūque Poetis sunt
propria, sic illud frenata lauro, et bibet
aure sonum palma modesta virginis
Ebra limo. Eury periculum Equitum
vidas.

1280 Hyperbolicas exaggerationes, passim
fuit apud Poetas, uti est, idolo,
ventos equas, meridiano fide serenas.

1290 Phorographi vana utuntur, aliquando
ex adagio petito, Ug bis me antiquo
includere iudo.

1300 Paradoxo vana afferunt, sic gelidis uas
inima fragoris.

1310 Aliquando pulchris sensibus carmen exornat.
Sic Cui regis, quis quis caveo utras.
Talis sensibus amicos Lucan. Audiam,
et alii, ut dignum se affant, rina nulla
honor facies.

Sapientia est uoluisse non.

1320 Amplificanti per enumerationē pariter Ug
Se uel Hyperbolicas damnatum sergore
stultitia, sine provincas, Libia comitatus
avias.

1330 Sententijs Poetae non raro exornant carmine,
Sic Dantes Canon de Regia Polonia ha-
scentica. Jagonijs qui infra reges comitibus,
nescit Regnorum Regumq; oices, uideat
peditas, sua parum. Etq; medi sententias
magis,

maxime admittunt Oua Ethica.
Sic Lator Albertus Jues, per fidei notes
non esse suspensum. Quod vitare
nesciveris, subitum est ut simens. Ita
sequi quoniam, vixit in sortum pati.
Morsis subig timor, Morsis teos lancina
acutis.

IGNO Imaginazione ornata carmina. Sic Lator
Joannes Bincantia imaginem insulam
habuisse Solydoram. Alexi Spensam
in qua erant, itaq de pitey bibis, et tabula
apposum, quod nobis exhibet orbem.
Ite sage suis quadringi orbe vias.
Proprio sanguine fugientia vela videre
ei retinet vultu ista tabella meos.
Et de Beata Virgine dolente Christum
ex recessionibus quoniam.

Beata vocat nuda, sed uada carca flectens.
Cristi cordi ins, ut loquerer ora.

20

Propi frequentissime adhibent, ad occasionem
docutionis poetical. Anomasiis post
nomen pronamine, primo crudem, vel
prognatum, profertur ut Calysem
pro doloso. Metonymia utro frequens
est, si pro vino factum. Metaphora
ut in omni eloquentia, ita et in poeti
pronuntium locum obtinet. Allegoria
prosaice causa a quo vocata est.

Erudicio,

21. Invidione ab antiquitate perire, non
mediocriter opera Boetiana gerant.

Itali et Italici.

Aufani, Venetii, Sabina gens Tyburina.
His lignos penelos, Carnos, his usq; Jela
Italia et eiq; Latres.

Argonij, Grai, gens Aetna, multa Delphos.
Cecij, Argui, Lianj, unquam A. Itali.
Aerropi.

Trox, Belady, Jentia, longobudj Juvavia Dady.
Autare Jyludaj, potuaj, Juvave mady.
Asia.

Boisa Leryges, Madi, Anitij Jydy, et Jues.
Samfily, Clices, Caves, Beharia, Jony.
Africani.

Maffile, Libici, Maurij, et Hafarones.
Gedili, sumo Mamaria, Manti, su, midea.

Italiae Fluvij.

Lentis, Juvitina, Athesis, Lada, Adna Jris.
Biles, malicque Orbis.

Troia Behvii, Thebetivis, Carthageq; palnis.
Roma Jalis, Sabia, Dofa Jalis et Ashend.

Gallia, Jantia, Ampelodanum pro Bazaris.
Jermanis Angula glaci, rihvra bellis,
Judas Jolina Jafas Mdaia Juvais.
Boa malaca Javis.

22. Figurae sarru verborum qua Jentiviani,
opp ad omnes Boetianum.
Repositio,

Reperitur, a Mto florentes diatribis, arcades
ambo. Exclamatio cum interrogacione,
o London London quae se domestia capis,
Ilves motus sublimis elocutionis Poetica,
lectio Poetarum frequens, observatio
continua docetis.

§ III.

De Poesi elegiaca:

Elegia deducitur à nomine Greco elegos,
quod Latine significat lamentatio. Unde
Elegia est iuxta Poeta, quia unica res
vixisset illa ex pinebantur. Sensum unum
etiam lativis Elegiaco carmine scribi
cogere. Ovidius funebribus lamentationibus
possimum inseriam, Elegiaco infirmus.
Flebitis indignos Elegia solae capillos,
Ach miris ex vero, nunc sibi nomen erit,
Misericordiam Elegiarum sunt qualis
incautiones, sine executiones.
Epistola quoque vel gratulatio per Elegiam
scribi potest. Ita fecit Ovidius, Iamnes
Benevicia, Balaia, Iulia, Masenia.
Lutes ceteras Elegia non habet.
Sed potest inchoari, prout subiectionis affectus.
Lutes Masenia sunt numerus 4 primis Elegia.
Ovidius

Exordium, propositionem, Narrationem
et Epilogum

Exordium sumitur aliquando numinis
invocatione, ut fecit Virgilius, aut à ve
ro ipsa, ut Virgilius in hoc genere carmi
nis Ovidius. Propositio a poeta, inquit
hic Auctor Regi scribende necessarium
non est, sed in ipso descriptionis decursu
hoc miscere. Narratio Elegia,
at Epica longe diversa est, nam illa
longa est, in Elegia summationem, cuiusque
aliqua exponuntur. Epilogi ut ei exor
dit in causa lex est, aut emendo in expositi
one, verum facta subsistit, aut son
sentioso carmine, aut Epigramma claudij:
ut fecit Virgilius, in fine epistolae
elapit ad Iacobum.

Hic iacet dagides sumulo, iacet dagisuntos.
Candidi unq amos, candidi unq amos.

Elegia finit aliquando, gratia, et or
separatione, sic Virgilius.

Ne modo sine parat, impellere venge clare,
Sive manus domini, more verive inde,
Recessiones Boetii, ingeniose cogitatis,
moderno saeculo, Elegias finitiss.
Et describens humanitatem clavis, Beatus
Guillelmus, deducens Romano in fine
subiungit. Huc

Hinc huc reviv' uolucram propinare carmen,
Benignum Princeps cuncta Belange venis,
Alia ubi Phalli indificantis odor,
Elegia ut ex lectione reversi multiglex esse
potest. Alia affectuosa, quae solis affectu
constat, tales sunt quidam Epistola Henricus.
Tunc est ei hanc univ'ram: in qua Beati
Sancti Jacobi, ardorem suum, ex insano
solis infatigabili complexu conceptos semper
populas.

Quis mihi, quis recto succedet peccato Juvaro,
Quid sitis ignavis, ardet arida febris,
Qua non exstinguis Pellicis Theoria longis.
Hic Alphade suis non aversa suis,
Fundite Alapas, o sidera fundite vias,
Sola levare, primo aethrae fluenta gaerui,
Vadit vel fatis vel Aetheris inditq. Auscor:
Vix fructu acaulis, refus ad astra vivo.
Respirat eundem naves mea lumina feres, S. S. S.
Nulla sed ardore lymphas donare potest,
Etiam ardet flavens aring, cor spiritus etiam,
O Bona hic ipse me super astra ferat,
Regnas in affectuosa Elegia Latet Aup,
quem videre quisq. curtosior poterit.
Alia Elegia esse solet, cum ingeniosa inveni-
tione, maxime hoc evadit saeculo ut
ea describendo Beati Sancti Jacobi, hanc
hanc super aera curru, tales quidam
Super,

Super inscriptiones, seu titulos Regijs
 Federand.

- 1mo Sanctior Thaeion, Beatq. Stanislav
 deuectq. in curru, fatalis origendi.
- 2do Fama classica, ante curru
 Beati Stanislav triumphu carit.
- 3ro Beatq. Stanislav per laetea viam,
 Duce innocentia, in curru vehit.
- 4to Lectica triumphali curru Acmitiang.
- 5to Pericles Sarmaticq. contra Gurgensem
 fulminans Beatq. Kosika.
- 6to Kosikouianu Jolea, vestigia in ora
 laeten Baies carit.
- 7mo Solona Aquila nouum Soleno in-
 curru pennubus deuectu condempna.
 Similiter eundem Beatu Stanislav
 Kosika, deurbendo deducentem
 Gigantum Romany ingeniosos Regijs
 inscribere titulos
- 8mo Iovianu Olor ad mulcendu Carthu
 dolorem Barenium Beati Stanislav.
- 9do Divina verasio Beati Stanislav,
 Cigno, ei castessia amoris Thaveino
 se in campis offerense.
- 10to Humanitas olivis Beatu Stanislav
 deducentis palmitia.
- 11to Datum Boeta commigrandi in olore,
 ut comes eas Beato Stanislav.

570
640
numo

Religiosum suspirium ex cygni aspectu
Beati adolescenti.

Quis Beati in via ducet innocentio.

Quidam genus offert, quae Panislan
Janedovumo factis in foribus.

Alia Elegia est in gemosa fictione.

et Antonij, desponsio, in qua describitur
pulcherrime exercitissimes Beata Virgi-
nis, ad Salomonis Templum.

Fraguentia exilla pono.

Forsiq opprobria labor ad pensa uocabas.

Inno sepius dignas imperione manq.

Hac reor, aut similis iclaro diffinxi Imago. Huius
grate foves suffert des omis.

No uera, no Calica decras, no oilia, no quod,

Spirat Aquis primo tempore uotis huius.

Amiffae ferunt flores (sensisse puiares.)

Dulce quibz nasci Divinis ante fuit.

Arboribz par ardor ideat: sic quibus ambit.

Virginis ut docia, uinore passis acu.

Quid de fronte loquat, soni qui prozida hoiso.

Quinor in flumico exonerabat aquas.

Multa super gemina, fuit arbore cura libery.

Una dabat uia sermen, et una necis,

Finerai excolubra, adubiq uolubilis orber.

Adde solum hisse, Divinly, arguis oras.

Quo poti tentauit opp Subsistere calpit.

Lapioing in solis totquis i esa gelu.

Equatice dixit quando prodidit in auras.
Quid caput hoc colubri, falonca calce sedet.
Tum vero ingemuit, cum lumina pingenti ocul.
Quod velut iusto, deinde monenti acuro:

Quid agat nunquam Epistolae baroque,
Pudula quod facit, pulchris qua ordo.

Alia e' Historias Elegias, quae scilicet regi
faciat namque seriore sales furoi Bridarum
Epistola, et adomuro. Quibus quae non nullas
Historias habet.

Quae Boetio Elegiacal in uarijs confisit vobis.
Oleuio nec nimis humilis, nec in uis
est deus ut in furiis, sed medioeris.

Fluuias carminis spe debet, qualis e'
in Epistolis Boetij.

Castas requirit, et maxime hoc carmen
ornat.

Conasualitatem hoc maxime carmen
ornat, ne longa de uere duciam ad uerum
sequendo scribat.

Affectu uisatissimus habet.

Figuras haec Boetio uarias moderatissimè
pauca, ut proloquatur, o plationem
exclamationem ordo.

Sendonij hoc carmen delectat.

Similitudines pulchre mirifice Elegiam
exornant, ut deducere Beati Janif-
ti Kosika dote.

Sic aurora patet sole sic mane diei.
 Sic violam sequitur, florem suba pede,
 Diei patet astatem, sic nos deducit a laudam.
 Sic sequoris cygnum candida Kofka duce.
 Et alii de eodem cadente innotam ad uerba
 alienis nung honoris.
 Præter in acuo confidens ora uulso.
 Sub mensa lapsu præcipitante ruit.
 Di flammante solens mortensia litra sole.
 Languida ficansio ponere colla sole.
 Non respicit etiam arguis dictionis gem-
 mas Elegiacum carmen De facti unus.
 In nouis famam corpa animumq; patiam.
 Quod male perdidimus perdere uerbo late è.
 Auctores præcipuos huius carminis si meos
 et ueris, è legendi et imitandi habere,
 Præter B. Romanum Hugonem Le-
 mordum, Antonium, deslionz, Bracciam,
 Sidro.

§ IV.

De epigrammate:

Epigramma è quoddam breue poemis ex
 duobus sonis, super inscriptionem seu inscrip-
 tionem, que Colagis factis, nascit, edificis,
 magnificis affigunt.
 Præcipue ueritas oig breuius clarius Ladimim
 quodam,

quodam, propter acumen infine appositum.
 Singslex Epigrammaticus est, singslex est conceptus,
 Singslex est aut aliquid descriptum, factum,
 aut actum sine acumine et concopu,
 quanta sunt Epigramatica inscriptione
 columnarum etc.

Conceptivum Epigrammaticum est, in cuius parte
 prima narrata res gesta, nota vel exco-
 gitata, deinde ex illa inferitur aliqua con-
 clusio ingeniosa, seu arguta, quod est
 sanguis anima Epigrammaticis.

Differt ab Elegia, quia tale fides esse longior,
 distinguitur etiam metro, quia Elegia
 debet ferri Hexametris et pentametris
 carmine, Epigramma potest etiam, alio
 genere carminis, sic fecit Sarcionius,
 Martialis, Catullus, et alij, preclarum iudi-
 can, iuxta antiquos Auctores, Epig-
 rammas, in quo est aliquid eruditionis, non
 vulgaris, seu in quo aliquid, antiqui moris,
 aut res adtingit: plurima talia exempla
 habet Martialis.

Amas etiam Epigrammas ut parva esse
 notam hanc ex proloquio Sarcionij illu-
 strando ad exigentiam. Musonij etiam Cato archi-
 Draculic Vitacensis.

Etia etiam est ferri, unde antiquus ex am-
 Ione a Ritha surgit forte ferri.

Sic fueras, quoniam populus Vulcani mesallo.
 Igna Volcani condere manum sels.
 Causticum vixit, Vulcanus iudice ferrum.
 Factus fuit fons ferrea sola vivo.
 Tum faber ad focios operum fuit ferrea sola.
 Ipse mihi Volcani aurea inquit oris,
 Se lectiora Epigrammata mudo lectori parida.
 Subicis quibus ex impudis, sicut ex mara
 scriptis collegi quibus multum fuero vitatis
 aequitatem plurimum in esse video;

De imagine MARIE maioris missa à S. Bor gia Calisium:

ANNO.

Fumocantem imaginem consensu prope omnia
 Scipio Borgie in sedem ablegat Borgie,
 Ipse palatium fumosa in imagine vulg.
 Sic grandes oculis cetera sursum passus,
 Sic lacrimis fructuosa nec ludibria necis.
 Sic fectus lacrymans Borgie salte quodri.
 Quin etiam lachrym pro amaro rapuisse labellas.
 Fuit et in ceteris cetera secunda manuum.
 Postquam igitur prope maiorum ceteris ordo.
 Hinc remouendo non maluit Borgie fuit.

Z. 60.

parfimentis,

Saffimonia Borgiana pueri IESU
 in imagine amandantis post lac profusum
 Roma, Borgia lac super Roma profu-
 detat nado, Sine puer non e lac milia
 dixi abi.

340.

Media in imagine beatissimo.
 Lumbiam se dicit parens ostendat Iungo,
 Hinc mihi quam sironum dicere maior eras.

PRAMAIOCTISE

Qualiter hora postea morio Borgia dei matre ablegat.
 Ne Madet saltes nado morante dabre.
 Hanc puerul dectio, naty abire urbes.

40.

Lira Magalera filendio uentano a Aristo post.
 Heneriam clamosa rogas p luges amorem.
 Scilicet in fantem Magdalis ofe pntas.

640.

Jalpidea fiamma ufa maior Jonono lacibus.
 Hirpulos offesa fong scabramz pugillam.
 Stoma lacienti pntuis ufa Joui.
 Hinc primano tenuit prima inter fidem fde.
 Namby irato suspiciencia Mari.
 In rodis, sit inops, sit aqvestio curso.

Quorum Regum excolitis gratia fides eris.

79110.

Aspidis arcuum, acervis, Romanis flectas
capillos sufficiens.

Victor Aganoreos Tybris, duos nondicas hostis,
Quadrifidum nonq' defectis inda erat.

Spicula fecerit decidit spicula p'anus.

Alia felici, spargit in ulsa manu.

At cō Anforidum huius flectit a Matrur.

Hi mirum anforidum, fas fuit esse gong.

Corubus atque sibi, quos minuere capillos.

Mentis flectitq' munita omnis obis.

Spicula luxuriant, senere uictura capillo.

Spicula tam crebras, nulla dedere necesse.

Flectitq' se enim lethalia sola capilli.

Somper erant: quid cō spicula, orateq' erant.

SILV.

Epantē Xaverij, inde sursum ueneris flecti
lingua affluit.

Lingua noui orbis Xaverij.

Quis lingua, cui fueras, Finacise oruoré.
Flectere debueras, in grauiore febré.

DIENA.

Flectit amor quos ē, quosorū more oruoré.

Quid,

Quid mirum viso si procul ome fugit.

19.

10mo.

Sarcophagus Francisci Xaverii in mullis
mare, cruce in dextera placet.

Infirmitas mea est, non Maudaly in illa:

Qua occubuit mares, porre parte Pucero.

Tot videri gelaga, inuoluta cadavera dirig.

Porre ibi fuerant, debuit ergo Pucero.

Hinc interitu sufficiens ad imitationem

propetia plura, quibus videre potest,

ei meliora solvere, ex Maudaly Bider-

nano, Inca Biderio, Subicuo &c.

§ V.

DE CARMINIBUS HEROICIS:

SEU POEMATIBUS:

Heroicum carmen, sine Epico, et pro-

cipua, quam tractat materiam Heroicum,

videlicet gestu, nomen suadet, Epicum

dictum ab Epopoeia, sibi carmine res

proclare, ab illustribus viris geste deseri-

tura.

Itaque Heroicum carmen, seu Epicum, illud

est, quod versu quocumque hexametro

notu, ac gravi oratione, imitatur.

Hinc facile coniecture patet, quod sit Epico-
palgia, scilicet est actio una Heroica,
verisimiliter, ex posita versus hexametro,
et amovendo virtutis excisandum.

Quo ad locutionem Heroici, seu Epici, carminis,
Hæc observationes, sumo ex Auctoribus,
sumo ex lectione Boematum collectas
esse poterunt.

1^a Observatio est vitia, huius Boeas est illuf-
trem esse, nam ut egregias magnorum
Horum actiones persequi, ita equum
est ut pari orationis colore, eij imagine
ad umbra. Altera Heroici carminis
vitiis est decora, verborum phrasiung,
inter se composito.

2^a Heroicum carmen frequenter sententias
habet, sic Claudianus in Sulpicium vivitum.
ex quo melius, Quidig medio surisidimus,
his Virgiliis noscia mens hominum facti
sortisq; futurae Casoly Ver galy prioridus,
veniam, non humiles possunt animos Lu-
cang frequentissimas sententias, fore abiq;
reliquis.

3^a Frequentes translationes figuras sumuntur
per se sicut, ut ex claudicationes, o Amori
Ansonia Romani genera feratq;.

4^a Observatio, Boeas, hæc conformat se
personis et verbis, dicit enim loqui debes,
nobilis

abitis politici, aliter mystici, aliter Opti-
 fox, Princeps, aliter itaq; abruptis inci-
 pijs verbis loquitur, crebro interrogat et
 effimat, micam dolens, novo subditi-
 vilo movetur, suspiras interrogas De
 hac enim confirmante styli maxima
 creta delectatio, ex propositis sane obser-
 vationem, Virginit, cuius styli prodeque
 imitanda est.

Observatio Horatium Martium, longe
 et per quasnov, sex octo versq; deductis
 ordinant verbiguata.

Vicissi Tibertine patet fuis hostis abacty.
 Finib; curvop primiq; velabiz orco.

Ad nostris dolorem a sacro notamq; morib;.
 Inperitum furcari et livida numbra nona.

Observatio descriptiones requirit varias
 Claudian libro primo in Rufianu desorib;.
 Magabitarum.

Longuata nosstris scripsi de sede Magdon,
 Quam genes invari, frenisq; anitay Profani de
 In va glu profergenat desorib; piterneo in
 font Deum.

Ipe vidi fulig solis aivay reverendy
 Magdase fedi squalloru impantia fudo.
 Scapra firi sublime, caput med fessora anbes.
 Afforai edivo vigei indamentia formid.
 Breve verborum Curva eloquentia Profan-

Quod in Barchini Severissimo Joanni zro
pro tunc Imperia Marfcatto et Duci
excellentium dedicata ad mirande describit
Mansoni campo affixum a Religionem.

omnino affixum factali in vige Gradivum.
Formales nequit quam oculos frustang amisi.
Brachia, scribiles humeros ad vincula castos.

Circumplexa rovos ipse cornice superion.

Insublantem aprio superos in bella uocantem.

Almas in gasiensq. in corda venoluit et illuc.

Dondiq. in frendens notu nunc sentat inani.

Volere nequit quam pedos, nunc fangere dorso.

Invidiam psumo sed nullis illa mouen.

Omnia ad nimbis latis liquoriq. senaces.

Obis antelantes de cordis spuma casenas,

Ergo ubi vana videt copiosa voce benedicta gululad ²

tona observatis sicut aliud geny, carminis ut dolum

jugua e, ita et hoc maxime similitudines aut.

Obis Phasalicam lucant locomata Caudiani

plummas ubiq. reperies.

Auctor Barchini diele annua dolens de feribetis

annuam, Imperissimi Brasialis Craconicasi

Przebicki, ad calos euclatent, salu similitu-

done usq. e.

Qualis Pradantia usq. Jouis amicos Jda.

Qualis: Sicut contra quamvis videtur cauti.

Bungei et obstantem benea ppsorem reliquis,

Pradantem quocumq. sui pertere Di. nassaro.

releudat,

Amenas pennas ac pinguis aether Olympi.
Serratisq; feris popes victoribus alie
Puls in Aethereos sublimi mente recessu.

Arcanum Dei solvitur nulliq; aequis
Indicant potius ludul,
Iuro non sinegrus dicitur Augustus Romana,
Auctor de per quastone eminentissimi
Johannis Lankhoff.

Quo servas alto lupus Jovane calendes.
Et populos et regna vides magis ipse videri.
Jugis invectos ante defigere curis.

Profectus ac parvo delapsus Olympo.
Iuce feris feluas varijs, summani reges,
Affurgens nitite quercu hamileq; myrica,
Ilo frugis Afrum faciesq; infidere vestit.

In triumphali prodigio Maximus Dominus.
Martino Lankhoffi inscripto saltem similitudinem
regis, quod excessit, quod maxima an-
tiqua nomina Præcedorum, Adellis, Nunc
prima sunt sui respectu.

Haud secq; ac summum Phæbo regate
per ex ovo.

Astua minoru latens est pudibunda vident.
Luna peris, satulq; hec sar dusa Boates.

Quonq; deox, ignes minar Dei ivas.
Ivon nihil posse suas quideriq; asde se pulsi,
Furore felices, ac ipsa morte su perbi,

Ob observatio ut in Boemate personarum

etiam dicuntur soles esse frequentissima
inductio ut Claudius

Estusq; popularis opus quæ semper adherens
Infelix humili gressu comitatur agestas.

Aliq; honorem inducit gestientem,
Iam talis se iacta honos gestisq; videtur.

Dilatantq; numeros et magisteria subjectis,
namque in Bremate res iam facit
pudiciuna, ab aliquo faciente alicui,

Hoc artificis usq; laudat Carolus ut pens,
in vagis Maritano Sancti Ignacij.

observatio, Poema maxime ceteras omnes
ei quibuscumque aliq; mittit illis adnotavit:
perfectum vero genitricem, et heptemeter.

Sic Virgilius, Roma virumque cano Barbarus
excessit foris nostra adnotavit Lucanum, gloriæ
dantur sceleris. Latæ Xanthici Regi-

na maris ex recentioribus Poësis unicus
quid saluum fortuna suavis. Purgis
fingit dicit. Vix dicit frangere sub.
Barbarus cede solo, iam se natura reli-
quit. Bona dabo permissa flumini.

Quædam reseruantur Barbaros. Ceteris allegorico,
libris.

His observationes crebra lectio Poëtarum
facile docebit, nunc ad partes, nunc ad
definitionem Poësis et partes dependendo.

Quid est Poema

Propositiō Heroicā actionū, magnā
virtutē, per modum Historiā curā ali-
qua ficitur.

Varia Locutio sunt iuxta Propositio-
nem ordinem, inuocatio, et oratio.

Propositio seu ordinem. Nihil aliud
ē, nisi ex profecto paucis verbis illi Regi scribi,
quādo Boema ad seditionem assensit,
et bella per Emacicos, plusquam civilia
campis de Propositionem sequi inuo-
catis, quā nihil aliud ē, nisi qd Boema
post propositum sui operis fundamentū
petit, amissa auxilium, ut digne in laude
huius Herois postea dicere, illiusq; Beatorū
opus enarrare. In hac inuocatore
Boemā Catholicā, non tantum Beatorū,
Marias, et Beatorū Virginem, alijsq;
sanctos inuocat. Inter quosq; Ange-
lorū inuocant, Absolutum Regni
custodem.

Imo postea inuocatio ipsius, inuocando
illum ipsum Heroem, de quo ē dictum,
ita fecit Dux Caravus in suo Boemā,
Regem nostrū ferocissimū inuocando.

In nūm Johesca, tantū constantis Auctor.

Tandē rē et comitem secū ac solle peruenit.

Inuocatio ē maxima pars Locutio, quā nihil
aliud ē, quā illā actionē, in propositio,

propositio

propositam exponens, et exornans oratione,
eo quo gesta e' ordine. Ornam. narratio
dequestionibus agis, similitudinibus, Epi-
sodij.

Episodia autem sunt illas quae Poetas
fingit, et in illis figuratam veritatem
proponit. Talia adhibuit Episcodias Du-
gili, quae fingit Junonem suppliciter
Iovi et Neptuno, ut Mare turbarent
et infensum redderent; quod fictio vesfoli,
in hanc veritatem, quod aduerso vento
Roens nauis in Italiam, vltimo san-
doro, diligenter Poeta notare debet, Loma
Fictionem ingredi, cuius animam esse;
quia sicut fore anima hanc res e', ita
Poema finitae sumptum sine fictione.
Modos inueniende fictionis Poetasi ge-
neratim, tradere nimis longum e', sed
cuius iudicio videntur, in hac arte excellere,
ut praeter quos Poetas, cum debita reflexio-
ne legat, et similia cogitet. Vide Ba-
negivium, cui titulus annua desolati sacra,
Brisiviana Poetata. Castellanum
Regale, serenissimo Michaeli dedicatum.
Lecturam Ludovico decimo 3to adscripta
Romae Paganella expugnata.
Duo coronide Asocios, qui Herulo annice
sua opera pulcherrime in luce ediderunt

publicam

publicano, pona Princeps illorum ē, Dir-
 jilig, Audiang, Lucang, Statig, Barleg,
 Julig, Julig, Manilig, Tabbe denigata,
 Solatig, &c.

S VI.

De Poesi Lyrica, seu Homodiano carmine.

Carmen lyricum denominationem suam,
 desumpti a lyra, quod a lyra, a =
 Poesi decantari solet. Per lyram
 vero quod curq; genū musical' intelligem',
 cythara, Tympana, Gubala, ut exer-
 cebat caris, curru salu circa Legum
 uras. Hic salig, primo a dextra ad sinis-
 tram partem conversione facta fiebat.
 Inde Trophæi seu versio prima, par' odal
 id ē caris, dicit videri. Deinde vira ob-
 pecta a sinistra ad dexteram, vocatur
 Antistrophæ. Deniq; vira averso subsis-
 tere solent per Epodon carthano absol-
 uebant.

Præter ode Latæ Arsenig asignat
 durs exordium, et narrationem, exordium
 non vire ipsa sine ulla quā occupatione
 sumit. Narratio inquit brevis infirmi
 solet.

Præterim vero idatum usq; ē, ad aliquam,

sententiarum vacillandum, per sententias
praesertim in Ethicis dicitur, similitudines
adferendum, sic Sabinus in illius sententia
vacillat, libro uno dea Grae. Sive enim nihil
est, ad id quod Jungit, in qua probat, brevi-
tatem verum multitudine. Sicut etiam
Lyricum carmen, ad mores hominum corrigere
debet, ut legimus in Basilis Ines odia
Ethicis.

Quod ad cultum est Boetii Lyrici, hoc accendum
est universali est: quod dictionem sublimi-
simam, elegantissimam, et maxime concisam
habere debent, vocaturque carmen Lyricum
omnium usumque apex.

Ducto huius carminis huius, primo per spi-
ritus, secundo Epithetorum selectio, tertio
perigraphas selectissime, sic fortiter
describit Horatius libro uno dea trigesima,
quarta, Prima quatuor quereque antro,
profero et uno dolere de quatuor mortale
corpe patuit uno Epitheto in consensum
dicere, et Sabinus a grecis huius Ethicis
plurimum artifex libro 3o dea una
quinta a se describit.

Ines huius quatuor Antea legos.

Virgineas volucres flaque, ualens filia.

Quarto cum hoc Boetii florantissima et
maxime culta esse debet, frequentibus

translatio pili

translationibus hoc est Trojæ delectatis.

Quædam præclara sententiarum lumina præ
 magnæque ætatis, sic Homig libro
 non duntaxat est ledus filii patris, Jar-
 breus libro 3° facile quærendo frage
 sequitur talis est longo dicit abusu
 Jæro una tale carmen eruditissimus, seu
 opus se rapit, ut Jarbicus libro Deo
 Humana lingue solite præpetem rubefac-
 tione, ut mihi decem menses vesedere, et =
 uolenti regna procul populis uasius
 subegit æger. Bruncelatoris quoque
 pugili requiritur, hoc videre est inoffense
 opus Jarbicus et Laris adriam Li-
 kaski. Imaginacionem pro ornamento
 habet Dæus Curo, In trogheo Regali.
 Ac dura Manovis per galiam sacro,
 libavit erigibus, et irritans cordi molesto.
 Admitti breues similitudines. Nō respuit
 inducionem aperitum, loquentium, can-
 centium, ita Jarbicus inducit Questum
 Galicum solaro belli Jæro, in campis
 pascendo boves, amque vesperi solutos de-
 cantantem libro Pro Pro Pro. Dines
 Galicq, fertilis pecora, Galicq Astri, dunt
 sua Dacico fatigat in campis uasius De
 Quædam dunt Jæro in quanto uasius fratam
 Jæro, sed præterea, ad alia est Jæro Jæro.

Hæc cornere è, ubi plane in Sardis
habe, In Lycis nota diducimus genes
substantivum, aliquando ad statum post
sed multa uerba interponunt et novina by
sed per hunc fulvum reformabis ero
ad, in primum gradus futura. Insuper
habet hyperbolicos jensg
severi fidei classica, autem complexu jens
intra has ras. Bissonio nines subolevatis.
Obscura scriptor horatiani carminis magistra
toto toto vivit curare debet, ut periodi sua
magistate plene, nisi forte senior latorum
miseria aliud postulet. Sordidum ode ma
gestuosissime facti, aliorum non ita.

Apex hic omnium carminum delectationem
deservitioni non nunquam, Ines coram
indocili saluti integra ora describit. A
horationis ad recuperanda Regna Iovinici
as, Coriatis, ode habent, ut alterna labores
nec vagabile Bolona dantur Thersis
canes &c.

In ipso ode sine apud Socias huius Soci,
arguta, seu acumen ingentissimum aliquid
esse solet. Hoc expressit Sordidus in
libro anno oda vigesima Ida ad Cobana
oculorum penitentiam scribendo, et quales
Socias, quod non solum juveniles, uerum etiam
triplici redimites corona bases numerent.

Flavese

Florere vides iam latine,
deserit hunc adolevit oratio.

Modicum eruditum, ac subtile sacrum,
adules inuentionem ex primis pro fudit
die. Agella scribens de Beato Stanislas
Kofala, suggestas Bolonis in curia ferente
ad Hadimura, saltem dedit ritulum.

Oculum acies, Marciali acia pascitur,
similibz titulis usitur, et fructus Carvera
sicily.

Malanduro danti danti aliaro esse sine fructu
one, aliaro cum inuentione, multum habende
de ingenio.

Exempla inuentionum prodis ex manifestis
sib dant. Volens poeta laudare Beatum
a fontium, argenti, ingenuitate, non uidentem
cultum sales inuentiones fecit seu ritulos
pro fudit die. 1. 1. 1. Caluro Alogisari
Culura, somam, Luntinibz spectans, 2. 1. 1.
ad funum nullo laudis oculos Alogisig,
3. 1. 1. demisq Alogisij vultu Luitisq
factei antical. 4. 1. 1. vites subitio in arhi=
men musaig subitit caluro in serua demisq
Alogisij oculis. 5. 1. 1. certamen metallorum
indignissimum Alogisij vultu ambientu.

In fine eruditionis quanta, dodo, illas qui post Ho=
raturum de hunc excellunt carmine scribent, mealy
Batal, Ines Karam, Krafuski Carvera &c.

Covollanum.

Tractatum de heroico doctrina carmine
ex qua ad Epicuro carmen, etiam Ecloga
spectat de illa agens.

Ecloga est humilium personarum Doctrina
rustica, Epicuro carmine exposita. Illa
personas humiles requirit, ut pastores,
unde hoc carmen dicitur bucolicum. Pla-
cent in hoc carmine allegoriae, ex agrorum
rebus ducuntur, placent caribus, quo pecora in-
vitant ad pacem fontes, pulcherrimas Eclo-
gias Virgilius scripsit et veritas Regius.

Genealogia est nasalium carmen. Hoc
propheta habet laudem parentum
familialium, spero populi ex infante accep-
torem; de quo oracula, affata occasione
dabantur. Labbe scripsit exultans quo dicitur,
ut sibi reverent filii.

Masura prope neborum arage Luce.
ut possis pastor esse diu.

Quidem est Hyascopus Delfini ex
parentum aspectu.

Non ego vos scellat, non vos interrogo parce.
Delfini sors, qualis est uos fabula basu,
Non Regni fortuna episcopi sibi fidem Reges,
Ophthalamium est neptate carmine, quo in
negrijs offerat illig macula Responsum
laus.

Proemia est aggregatio salutis, quae in periculo dentibus uel in firmitate offertur.

Propitiatorum carmen est ualedictorium ab euentibus. Argumentum sumit a loco tempore comitata, mala quaedam inuentis uentibus, cursum, nauium, in comitatu se offert.

Eudamisticum est gratiarum actionum carmen pro acceptis beneficiis merentibus.

Syndamisticum est illud carmen, quod post obitum aliquorum dignitatem amicis canitur. In quo Regi publicae Regis affectus describitur, diuites, merita illius, tandem maiorem contra Boeta honorem.

Epithetorum quo carmine olim uictoribus ex uictu Olympico cari solitum.

Epitaphium carmen seu funebre, quod mortuo nonnulla sepulchro canitur. Aetia dicitur si ad uocem caneret, pauentia si quis annis diceret.

Diva In quo carmine, omnia mala, omnes indignationes, omnes imprecationes effundit Boeta. In uocem in formam uocis ad uocem conuulsa furiale. Boeta. His uocibus aut bona alicui, aut a quo saluam uocem.

Prodespicuum, dicitur carmine aliquid,

ad utilitatem, gloriam, virtutem suadem.
Suadem etiam arma, ut labbe animas fruan-
cos.

Ad arma Franciã l'ing soas. Ad arma

CAPIT. 3UM

De loesi Saryva, Sylbis et Dishivando.
Losi Elegiacum, Heroicum, et Syvicum
carmen, ne nos etiam Saryva Sylval
et Dishivando lascat, de illis cor capite
suacrahag.

SARIVA.

Quid sit Saryva.

Saryva Poema e, quod acciones huma-
nas reprehensionem obnoxias falso lapidiz
dicendi genere de moribus emendandos per-
stringit. Jacobus, Bonang, Saryva in-
quit invides et exagitat, invidiosos liquores,
ingratos ebriosos, avaros &c. Modis
suasandis Saryval, plerumq; narratur,
quanquam et personal legentes non
nunquam inducunt, reprehendentes
convictos Regni, regi publico vel
vrbis moribus.

Quia plerumq; Saryva a se ipsa.
Comparationes ridicula quedam ad expe-
dendum vitium Saryvies assumit.

Sasyva seyle humiliori incedit, senten-
 ratum abundas luring, tropical aliqua
 ex ponit, damnas aliqua. Ho' solum
 sasyva versa scribit, sed et soluta ora-
 tione, ut fecit Burelagig. Similiter
 fecit et Berg Firmiang, in Gal Gallo,
 Gallici Regni ingeniosissima vitia ac
 mores perscrutando. Vide Sasyvas
 Barvis Massenti, in nitamo opmoro capi-
 ditase, in fraudulentu, et cetera
 sori plas.

Ex his facile, quilibet intelligere potest,
 quale sit Boecia Sasyvas, Bibann nenge,
 Jocosum, salsum ad reprehendendas
 mores corruptos.

S Z dūs.

De Boeciarum sylois:

Sylvarum vocabant Latini. Materia di-
 visam, ut e ceduas lignorum copia, sive
 allegorias Boecata ac odas appellat
 sylvas, quae subito calore ex cuse abbre-
 viores sunt, et minus elaborate, itaq. syl-
 varum nomine intelligimus, quid quid ex
 temporali genio e effusum.

Sombura autem sylvae vario carmine
 ut legere e apud Latinu de Gygeo Salis,

scribitur et huius carmine, vide Iakobi
balde, sicuturum huiusmodi libras novem;
Levi labe pulcherrimas scripsit Sylvas,
presertim de Leone.

Sapientia inobscura foris, secessisse gemebat.

Et gemens Regalis erat, forte ibi Algis
Benadum. Mixtos gemens rugitibus audis,

Apparens etiam plorans leo.

Idem Arctorum Androgis, et Leonis arctorem,
ex nullo Gellio meo admirande expositis.

Adrebas lacrimis planctus de fixa Leonis.

Spectra nocens, frivolis, ubi mucrone gemebat.

Difficilis plorare leo; subsile foramen,

Febris erat, saluusq; dolor sic laedit acumen,

Nec morbo medicamen erat, quis enim auderet esse,

Sanguinis medicus, vix tangere sanguis Apollo,

Aegrotantur medicina totius vox ipsa sicut.

Exorret plorando leo.

Syllabus Sylvas, hoc est carmina exierunt

divina, vel scripta, multorum iudicio, pul-

cherrimos et meliores sunt duodecim huius

Achillegidas. Huius sententia erat, et

Latet Andreas Karon, vere Boela

Horatius.

S 3 HILLS.

De Dithyrambo.

Definiunt non nulli Dithyrambum esse

carmen

carmen, in honorem Bacchi composu.
 Nos possumus dicere, quia e' compendium
 sex Marfugum, vationum generum
 carminis, Ingredu' enim illud carmine
 Hexametrum, Pentametru' Senarium,
 Jamficum, Horatianum, Slicentium.
 De senis, iglandem, Bald' virginis ut e' in
 aseno, Janedum, Princeps pumo.
 Sacer Albertus Parochuski, de huma-
 nitate mentis hincis, Severissimo Prin-
 cipi Jakobo Dzhysaroko novae palmas
 omnia est.

Perge Regum sanguis abe,
 Perge Princeps, perge natum.
 Sole Sydnus i peritas.
 Iper alii serga panti.
 Iperundantes Psychia' pucellas.
 Quo vocant palas Lassie eis triumphi.
 De renascentis, sicut ora dhaldi.

Phasove Regni.

Dzhysarobum, vide Paris' Sarcisij,
 ingratum Judulis Vitrensis fup pumo.
 Et Lassie Pauli Cur in Lanegii illig.

PAR. Zda:

Integra hanc secundam partem de ingeniosis,
sunt antiquorum sicut recentiorum Poet-
arum inuenis per capita agemus, et
Pherografos.

Poeta sena et Magistrate plena carmina,
et teniora sed incerta descendemus.

SIMILIS

De Enigmatibus et Synpho:

Quid est Enigma, est sermo obscurus
vel est oratio obscura, per ex phantasia
proprietas non obuiarum, similitudinum
ac circumstantiarum descripta.

Cavendum tamen ne sit nimis obscura oratio.

Ac more sentire, ne contineat eiusmodi in-
soluena quae circum spectisimo limidi ac
necessitate ingenium habendi vix spatium conser-
uabit, vel contra, ne nimis sint clara ea
quibus res obscurae, et primo instantia facile
intelligenda.

Quo differunt enigma ab Allegoria: et
Allegoria non contingit habet obscuram
orationem, sed interdum humana inter-
miscens, Enigma semper obscura
est oratio. Unde et Allegoria debet
habere plures metaphoras, Enigma non,
sed potest per varios rei effectus describi.
Enigma ad antiquos habet suam originem
veteris,

ueneris enim praesentim in Saturni libris,
id est concipiis, uocabantur a significationibus, id est
sermone obscura, propositio grammatica illi
qui solueret.

Semperque aenigma, necesse est, ut uariarum
rebus, arduas, causas, et affectus cognoscas,
euidencias, Hylarum etiam absurdas,
et omnem antiquitatem nota habes.

Semper aenigma oportet adhibere Ana-
phoras, aquivocationes, Allegorias
ut dare vitam rebus inanimatis, actus,
uicibus, et passionibus.

Propono aliquod aenigma exemplum, ex quibus
potesis multosque conpudum scribendo.

1. Aenigma: non.

Parce fuge quis ex callo genivice sagittis.

Altera est seris, et nec, et ipse simul.

Sage cum mater pulvis tenuissima, addit.

Uicium nec fenix, utam ille uoluit.

Aerea nascenti, fiant curabula saepe,

Sagis ad ferrum, vel laeis umbra die,

Aera sonant quales uocales, nascitur orbe,

Nunc humile rebus, uicem dant aera tenes,

Accipio quales iocum, quales mea sentis,

Uicium non sumis, uicibus saepe uicis,

Extremum curat metum, curat dicit ad esse,

Longa mensa uouet sed uouet aere breuiter.

2. Aenigma: Mensa.

Altera resider celsi fabricator Olympi.
Sunt dices Anisi, Aquas in arte mea.

Inula: Wyzecono:

Aliaque me nunciat, nakhogiaci visze.
Luzg; n-przecia in bolu nasytze,
Boz Wosci wzgwenia cingis, in dny fupczais
A zafzemia doziumi atona, obdcaia.

Kady wize so achem w kofzalte ubranu,
Kady lez so w tafnie kulsay ofzarpamy

Inquodum etiam enigmaton aliquando Ovum:
rones, ut legere e, a pto Bartea de due
me quai perore Ducez, machais pellas,
et Dares fuporia vicit, in quai fuis.

Suyph; ab Andonib; defcribit esse ferme in:
Zincas et solutu difficilis

sed haec descriptio non est bona, quia ferme
Anipian etiam Suyph; isag videri sic bene
describere posse, sed descriptio alicuius verba
vendo in eis nomine, seu postea hitoras illig
nominis, per quodammodo similitudinem, cum
alio rebus describenda. Vg. C simile e
hup; h parum cornib; Ozpar; vix
fongib; vicia e serpenti. Vg. Hone
cor via, describi potest.

or

Lymdru fup; hura cu hup; pte hura.
Hac vna p dcoris, populat in se deg.
E inflatum dicitur Bug latro fozvante
ita describit.

Inula

quisquis) nisi ut non nullis partibus illustrat.
Notandum tamen diligenter, dum in
Ago grypha, res ad solvendum proponit,
si caput quodquam exeret, intelligendum
esse vel primario scilicet, et prima
viciniam, si perierit medium, si pedes
finis, similitudine quædam ab humano
corpore, et animalium. Graeco fero:
gryphorum sequitur.

IIIg. Laupersas:

Demè mihi canda, reliquum mox erig egerit,
Qua si veito legas, iure sua no satis,

IIIg. Maisen:

si caput inmitti nobis mucrone fecer.
Spiritus membris, corporis nec cog,
St forte subicep rigida mea colla securi,
Tantum perfectum, qui numerabit eum,
Iam mediuor discende pedesq inuertice pone,
Commoda Romanis, Balnea non ne dabo,
Aspice vultu dixisa, mihi coniungite membra,
Ne sequitur pluvius iura reuela gradu.

IIIg. Quer:

Si mediuor scindas, iaculabim ore puella,
Et reliquum Blesi, lingua referri nequid,

IIIg. Cassias:

Suro cui vinci pumo propriu donat caput ipsu.
Promedit signumq dat caput ipse suuro,
Et finem referas, mediu Hoc bto fecit Bolaco

Re?

Cere, sed e reliquorum litem prima nitui,

Reg. Archimicing Evangelica.

Quina mihi toto speculata corpore membra,
 Quod collo pedes, venae pedesq; manus,
 Quod sulcus, Ducibusq; caput, Cervixq; superbas,
 Excellens alios, Quoru pedore loco,
 Si vidua sibi imago, cum peiore coluon,
 In Medio Saturno, hede vocave umbes,
 Junge pedi primo parte, qua come secundo,
 Jade sibi curam, Rustica hede dabo,
 Leniq; si plantam mihi forte liquis arbor,
 Jere Betu d'nsul summaginorbe colat.

De Dialogismo:

Dialogismu nihil aliud e nisi mundus duo =
 rumo, aut plurium sermo, sine discursu:
 inquo aliquando rationib; ut a quo dicitur =
 vero Jacobum Baroe, Augusti cumo
 Gigantiu, certant aliquando affectib;
 et laudib; ut apud fabu diurno libro
 Ato Oda vigesima tra. Et aliquis
 persuadet utcumq;. Sic apud Prave
 Beduoro sustuoro Sautel, in libro cui
 titulu Dna Magdalena, ignes facti
 ei sic laerymal. Amor Dyofang
 seu cupido, Dicitur Magdalenam
 in avemo degenit ad misera
 Casua coram reducere.

Amor:

Magdalena cur Lippia fugitiva relinquitur
Cur tuis recessis, ipsius amica meis.

Magdalena:

Quid turba meliora meo, quos cuncta videri,
An nunquam nobis, non quibus esse potes,

Amor:

Quid calca, nemorosa subis umbraeula sylvarum,
Fugias etherea languidis antra colis,

Magdalena:

Non nemora recondosa places, quia sidera quodvis
Sidera spectari non nisi nocere queunt.

Amor:

Dux ego praeserta faculas ne fossila erres,
Tuam per in explicitis, latis opaca Jagi,

Magdalena:

Indiga facis error, ne cui comitaver eundem,
Si modo lux animo, falsis oborta meo,

Amor:

En ego domo mea, materia liquida fronti,
Bernardus sydonia restitui sibi genas,

Magdalena:

Frontanis male fatig eyes circumq cerebro,
Debitis hac circum, iugere velle caput,

Amor:

Anima capta veli miles vultu perfida Miles,
Perfida sed quavis perfida dum rone,

Magdalena:

Da se fieri, fieri tibi perfida quibus
 Solus fidem, quantam solueret nolo fide.

Amor:

Miles ut manifesti mones inclita Belli quidam:
 Sic patres in Cistis tua metere mep:

Magdalena:

Reges equitibus, quibus dei sua nomina bello,
 Si tibi Dux caeq, naciis ciatorna Quor:

Amor:

Cur nullo incedis faciens miranda rubore.
 Cur sibi nullas pinguis inegra genas,

Magdalena:

Non amat adspice frons vestra subscere fugo,
 Conscia nequitae sui rubet illa sua,

Amor:

Effloras vicina parens expossidet nubes.
 Ex hinc impetiaro qua patet orbis habet.

Magdalena:

Effloras cithorea parens, si possidet orbis,
 Quis pueri vestes, non erit illa suo,

Amor:

Divite matre puer genitq, sine vestitq, erit.
 Nimirum solq, non manet vllq, amor.

Magdalena:

sed tamen ascendis, ne se puer imptobe latat,
 Frigoribq, membris, commoda vestra erit.

Amor:

Non ego sum validus merita qui frigora brum.

Quo nō habitas, frigus amorq; loco,
Magdalena:

Ne noceras afflictae tuae contagia flammae,
Ne oculi et longas semite carpe vias,

Amor:

Bone tuos quoscunq; geris, secūta timores,
Nōn ego carnifice sente sinendū apert,

Magdalena:

Ne apert ad rūsib; multo sinentendū apert,
Ergo apert, sed in peccata ledis amor.

Amor:

Apuero quā tanta peccata tunc est sinenti,
Equis erit, nisi sit dirigat amoris amor,

Magdalena:

Ne odio sed amore nocet crudelis amator,
Quid facies odio si vel amore nocet.

S. III:

De Inscriptionibus:

Inscriptiones variam nō galata Regū.
Templa, Heroum, monumenta, sed etiam:
digni exornent, Poetico ē necesse,
Inscriptio iuxta primū latus ē explici-
tatio rejatōis, et paucis verbis, perso-
nā remota et plurib;.

Latī inscriptiones solent Diagonib; scriptis,
scilicet, Alantib;, Delatib;, inuenerit.

Inscriptiones secundū libellū suū tripliciter,
 generis, Primi generis inscriptiones
 remota verum et Epigrammā appellari
 solent, res, facilis est et fere, sine arte
 per foris domus.

Adspiciunt hic albi parva
 Quamvis horologii solatis,
 Fanes umbra diei,
 Pro imagine Heroni,
 Adhuc in imagine salvis,
 Pro cane pecto,
 Adhuc latere vider.

Inscriptiones secundi generis ab Emble-
 mate et simbolo differunt, quia progre-
 res exponunt, et cavere allegoria, res,
 cavere imagine, et pictura possunt
 huius generis est,

Inscriptio solitudinis,
 Sic curā hanc macula solitudo ē,
 Nemo hic habitat nisi solus,
 Est et nos nō estis sole,
 Dicitur.

Hanc aula Spacia fonger et plena fonger ē,
 Implet ea solitudinis animus,
 Similitudinem facit ut videtur in fonge
 Inscriptiones tertij generis sunt per ad hunc
 Elegij, ac fere nullo differunt ab Elego
 ut colligere ē, ex inscriptione facti sunt.
 Babilij,

Intra humana capta, nullū caput hoc magis
Mirari ē Joanne quis quō nō ē homine maori,
Ille solus magis ē qui ē deus homo,
Nullum caput vocaliq; nullū inceduntiq; fuit,
Sed equā parte haberet indixit parte fidem
Ipsa ubi matris peccate et mitem,
Expressit modū, quod orem non parat,
Non dū esse potest ei quod emformis agō ē
Dea ligata oratione scribitur in scriptis
Utiles maxime pertinent ad Postas,
Ineffigere sicut Brunonis Carthaginiensis
Non fuerat levi nimio se ludis imago,
Sed fuit leuā hāc forma nilis habet
Aspicit ac sperat, sed cauta modestia modū
Supprimat ei circum lumina ferre fecit,
Nūmpecei ore sonos etiam, sed fuita fletu
Regula compositio nō finit ore loqui,
Matris inscriptio.

Admīs horrendoq; acinacem vasul
Nec licet in festis, nusquā penetrantis aras
Munus ei dremūro reddi amica mang,
Qui sine se perij, perit dicit rose resurgit,
Et utinam resurgis, quā deus ē deus habens,
Ego dicit dicit es, nūq; nūq; creatum,
Qui genuit Patrem filij peccatū,
Sed videntes Matris solū dicit:
Ipsa, oratione scribitur, in se
lectis, Anstianū oris dicitur
videre,

Videte potest et agere.

Capitulum II:

De amplificatione conceptibus, seu ac- mine, Anagnorice, Ophidaphio, et reliquis generibus carminum, ac ingenio- si Boetiorum inuenitis.

De Amplificatione infinito, nondum hinc, uerum et Boetii proxime neces- saria est, proinde agendo, de illa in pl. etiam messem, faciem, no inueniuntur.

§ I.

Quomodo amplificari possunt
Commasa et periodi

Amplificatio est dicitur uel propositionis
aliqua breuis dimidio, amplificato per
plures sensus et periodis.

Amplificatio commata, per Epitaphen,
analogi potest operationis, ponendo prout
da neme pronome, et ecce uersa ut inue-
re amplificationis ipsa coma, uicisti Tutia.
Sunt neme aduocatum pronome
uicisti uicisti, et addat uerbum. It
et uicisti uicisti Tutias de Tutia
Et uicistem profuam Tutia parua
reposita.

Et Homo fortis e. Per interregnum.

Quis hoc vir fortis, quis Caesarum
Bellorum peritor.

Dei et claudionens. Pura, o pectus,
Spiritus Heroicorum.

Dei Admiratione. Superi inviolates
quandam robore, hinc viri, quandam

fortitudinem, quaiam adies vobis.

Hac sensu egimus de arte, amplificandis
et membra, modo agendum e, quomodo

implende sint, potest fieri propositum.

Dei distinctiones complectas. Ita vero
per ratione videmus civitatem deaferam

dilatant. Pectus Templum sancti-
tatis amplitudinis mentis, consilij sub-

liti, caput orbis, via salutis, potest
omnium gentium, sedem ab omnibus

Regibus Romano concessa uno ordine,
inflammant, excelsi, functioni.

Dei concretionem affectum recedendo
effectus nlicuius causa. Et

hic precantem deservit. Angeli
Publicani, herida caliginis, munda

caeli, nonas corpore, in ducis mentis
funiciferas deaferas arbores, a pro-

regis proles, fluidis fonsis, munda
de distributione hereticorum, tota in pro-

partes dividendo, seu per enumerationem
partium;

partem, Ita Cicero peruenit ex plene
de nobis (Cicero) amplificat hanc uerba.
Leges Respublica modernis (Cicero)
Leges feruere, mereri equosque cito
Sua Eiusdem confecta ferio e, (quod)
municipia, afflictaeque colonia, agra
denique ipsi, hinc manifestum Quod
desiderant.

410 Per enumeratione antecedentia reciperet
ita quod praesertim. Leg
desiderantque ipsam periodum, duo Seruati
fratres multis ueneris conuenit
Ira proce. Tunc illi status sua repone
plu qua Germania uixere concordia, domi
tunc pacem concessio, suavis a mulatio,
In palestina in lago, Herodes, amos:
et ecce tandem forte in feracibus
agrisque fuisse, aduersa, aduersa, ad
vulnem, ad notam, mutuo furo de-
uenerunt.

420 Per hinc posito seu inferi rationem
Ira hinc ita describit, in ungue paten:
in campo, infirmis acies, fano eode:
fuit inter se sedibus, Clypeus Clypeo,
Ira uide, confecta hanc. Aduersus
oculi, eptea ex uulsa Martia furo de

430 Per Pandaroneum, quando am ueribus
conquedunt ad maiera, et econora ipsa

romo per adduccionē conuincij qd pulchra
est militi propatria in acie mori, sic ex:
primores, sicut surge ē militi ex acie
surpiter fugere, ita pulchrā fortiter
pro patria occumbere.

romo Dilatio sp̄ per simile, unū aut
plura, qd sicut pulchrū ē, iudici
providentare legum, feracōi, p̄o:
defensione, libertatis laudare, in mah
vitare parere, ita etiā pulchrū est
militi propatria mori.

romo Lex exortata pulchrā ē Romano
Cecilio de parte Tyberim in silice
pulchrū Curio, in agerū servatū:
tū ac manifestū p̄cipitū inese,
pulchrū Cōdo Reji dissimilato habi:
tu, ne ageresceret, ac hostibz cadere
pulchrū scudolū illustri face, fortit:
tudine, manū ad arisse, quid nō pulchrū
militi pro patria mori.

romo Si est propositio, seu sententia, unius
salis, quā pluribz ^{con}uenit, amplificari
potes, per enumerationē particulari:
um, hoc ē quā paucioribz conuenit
Cō Simi militi pulchrū ē mori, Et si
terminatū militi, universalis, amplifica
per particularia, pulchrū ē duci
Legionario Cohortū Prefecto, auxiliario
Centuri

certationi, equiti, pediti, gregario
Calpurnio.

40 Amplificatio fit plerumque circum-
stantijs, siemotata, sed semperis,
sed hanc docebit rhetorica.

41 Universale cuius amplificationis
arsificium, ex libro rhetorica,
anno, ro 20 publii, de calamum
sala est, de scriptura quoniam
veny sine oratione, sine historica
consideranda, ita vel est, si sit ani
malia, ac inanimata, videndum
quas habeat causas, quos effectus
quas partes, quas proprietates,
quas contraria vel opposita, quas
adivicia, seu circumstantias, quas
intra quos demum ita est disponen-
da vel descriptio, anno quid sit ita
res, seu qua illius substantia do
qua sit illius qualitas, seu quomodo
sit ita res quo qua sit illius refti-
qua, quo quatis sit ita res, quo
qua habet connexione, cu aliquo refti-
quo qua sit rei illius actio unde
quid ita res partes, quomodo quis
sit illius rei, quo quod semper
antiquitas, anno quis locus, anno

quis mosq' ultimo, quis habitus.

§ II.

De Anagrammate,

Anagramma ex duo uocabulo e
liberata a uarietate, uans posito, uari-
atio, ut ex hac uoce Roma, uanspo-
sitis literis fit arrov.

Anagramma e iam in laudero, qua
in sila, primum nominis, aliquid in-
uenitur.

Nota primo, ex parte betis salte
in anagrammate, seu uina nominis
ita debet inueniri, nomen mutatum,
ut nulla syllaba ualeat integra
in nomine mutante, alioqui intima-
tu, anagramma erit non integrum.

Nota 2da sed debent esse literae mu-
tantis nominis, quas mutati, neq' hoc
inve licentia quaverda e,

Nota 3ta nomen mutans explicare
debet uarieta nominis, mutati aut sin-
gularem eius affectione, alioqui non
erit, alienum no pot uerum.

Nota 4ta disponere uerba uerbo se-
parati potest, et se finare uerbo sua

Quae vocales in diglossonâ possunt co-
alescere.

Præter hæc verbum cuiuslibet agrammatis
locatum programmat, iam huiusmodi
verbum secundum factum ei composi-
tum ex illis literis dicitur anagramma
Vg Johannes Casimirus programmat
et, anagramma annos ej Curia nisa
Syllaba ho quando pro pro grammate
agrammatis Polonica nomina vel cog-
nomina Vg Beatus Stanislaus Kri-
stina, Dater Adalbertus Macintosh,
tunc loco de pane C etiam anagram-
ma latine facere loco W. V. D. X.
ei z, posse in duas dividi literas
ut e in aluato x in d z in d z
quorundam Masius dicitur.

Hæc vero ad. parisi a pignora
anagrammatis, ut illud ex plicet ut
isulives.

Virg Anagrammatis e, ut laudē
nō obvia cononcat, imo sifici parisi,
arguam aliqua seu reamē, ut non
habent sensum unde imperfectum
qualia habent mirabilia ista Nikolay.

Diastemonis brevis anagramma A
grammatis, Kong poly casimiri Olfa Maria
mang cupis Polonis nuge furi, poly
is anagramma

Inveni aliquando libri masei a p[ro]fess[or]e
in anagrammati, et eo exortus nonnulli
v[er]i v[er]os Doctores, ut no[n] condenti
uno anagrammati, certu[m] eleborerit
nobile illud op[er]is nostri. Hec benigni
qui in im[ag]inatas conceptionem
certu[m] nobilissima edidit anagramma
ex illis Archangeli verbis. Ave
Maria Quinting quidem Benedictus
ex illis verbis. Jesu Saluator mundi
centumviro edidit anagrammatum
in laudem Christi operantis salute[m]
nostram.

Capit. N[on]nullas multas anagramma
a sonas efficit in honore calicis Euchar
istici.

Anagramma ego sum f[er]is uera et uos
galanties.

Anagramma
Iusto sapore in sumo Jesu deua,
Iusto Jesu salutem augurio presio,
Ego sumo ei pastor ei fudalis ubi mel,
Dus ego sumo Jesu crige me vos uos uia,
Quidam laboriosissima, ei simul ingent
Iustis ex h[er]editate Ecclesiastico Iustis
Iustis p[ro]p[ri]is masei fecit mirabile
anagramma, et uerba divina plane
ex p[re]fatis an[no] ab 49 in facill
Iustis inter uas melle agidi.

No memas quavis curva pernice proclue
 Ausonii Simugii spumosa canis in ueda
 Sed suam rate placato ordine fidei dicit
 Cui licet iter curves cila prola salabat,
 Fovore pelagi vetegā miserator egenti,
 Iuge meos porcy intra fā rya salubis.

A	B	C	D	E	G	H	I	K	L
21	2	9	3	27	6	12	8	12	8
P	Q	R	S	T	U	V	W	X	Y
9	8	8	22	15	16	22			

Leopoldo moderno Christianissimo
 Cassari quidā in scriptis peragramma
 factum ex oratione Ecclesiastica
 Deo a quo spera desideria: et ex illis
 versiculis fieri pax invidie tua
 et abundantia invidie tuas ad hoc =
 rando Principes Christianos d' recu =
 perandum terrarum sanctarum.

Tam rex quā laudis amor, quis vult
 adire.

En occurrentis adspicit curva palmaris,
 Quosque armata dubi, subit iniqua virg,
 Ad fusos late, populus dubitatu ei ubi
 Sine Clomani terra hūiliter sancta,
 Ne capiti series defendi ranti fess,
 Odeo memorenta Deo cur tūcā serena,
 Sides tabe in honoreno Eustasiana rate

anagramma fecit. Progrāma Eu-
drasīa sacramenta. Anagramma
Ara coeres mutata in Jeshu Jē
in laudē Masarini, res animi, res hu-
mane in laudem Cassis Leo poldi, et
Eudrasīa fecit iste Anagramma,
hinc auctor alludendo ad pietatem et
devotionem domus austriacae et sancti
sermū sacramentum.

Alios volendo laudare patre Joannem
Bincardium Belgam scripsit Elegi-
am, ex ipso nomine Joannes Bincardij
composuit anagramma pulcherrimū,
quod magnā laudē Auctoris contulit
sensumq; habet perfectissimū scilicet
Dj, poldi duo Jaul, Lex lux eius,
mediolanum en odi maturo.

Ad hoc faciendi anagrammatis modū
nomina a hinc unūq; an plurimum
sive etiam orationis seu sententia
integralia sive singula charactulis seu
partibus labellis describere et illas li-
teras variā permutare transponere
dissipare, donec tandem laborem sequar,
et coronam eventus laborisq; hinc capitis
partis est, et post diuturnam capitis
et manuum defatigationem
acquisibilis.

§ III.

De Epitaphio.

Epitaphium est inferno posita sive in-
 ta pice sepulchri, sive in vexillo
 et imagine aliqua, vocatur etiam elo-
 gium fanebre defuncti summo in forig-
 lum, ad conservandam eius memoria
 accumulatur, scribitur usque oratione
 la ligata, quare soluta. Hec qua
 Rhetorica agit.

Ad veris simplicis generis esse Epita-
 phiam, primi generis Epitaphium
 est pure historicum, in quo pariter
 nomen, cognomen etas, ora familia,
 defuncti adu, etiam officium
 quod inuicta gessit, gessa illis per-
 abutem iniequam deducunt.

Ubi per aduatem quorilem ubi na-
 tales educationemq foritq e, per
 iuuenilem aduatem ubi ueraria
 studia, et militaria, sub quibz magis-
 tris ductoz, instruerit, per aduatem
 civilem et forilem officia, milita,
 uirtutes, presertim prudentia, iam
 perantia, pietas ad laude difuadi
 gagerant, deniqz gens uerit, laus,
 semp

semper, et simul brevis infine subinigi-
tur, consolatio et corroboratio lectoris,
et utilitates demerendi imitandas.

Itaque est illud Polono et oratione conscrip-
tum Illustrissime Johanni Polono,
supremo exercituum Duci.

Przelosk ymieszo co miaty psak w sobie,
Wozysko glady ady, pironali grobie,
Plyda smierci, akio psako sprawy
Woyza, rytamafz palecane kulawy
Wypowacafz siotki senarsoska Bary,
Kowgo obalafz zwalkimy Hermany,
Kowy krajego kowie Botshuy Turcayia,
Wzant mezo, vcho, kowy Moskwa
Dugnego karkil z depiat: a Jozonu,
Linnego Bary przgwiedt do polkoma,
Dwego swa ofra gdy doszyla kosa
Dakt jak spenci opalona Dufa,
Luzystaj Hermany leca dgo szelafsi
Dawem wyvate sy wnie smierci elafci
Simle e ci illud Regina Amalafunthe
apud Casiodoruna.

Casiva vixit,
Lacano fecit,
Domu servavit.

Qua multis laus ista decet,
Nota ut faciliq salia Epitaphia scribitur
Deas, illa, nihil aliud esse nisi conger-
diorum

congruosa paeneq; iura defunctis:
 protulit omnia illa in ijs contineri,
 quae ad laudem defuncti pertinent.
 Secunda gens Epitaphij, habet
 sententiam aliquam, et haec et non
 tam ut syllicio.

Eui non sum,
 Es non es,
 Syluiq; Balladius,
 Qui.

Vi moriens vixeret,
 Vixit ut moriturus.

Abi.

Disce mori et vivere,
 Aliud Epitaphium inscriptum veterari
 puero habet.

Хідрай нікі тез ніалеіа нід мемі зідікарні
 Іуіе іа онібіа франот мідры педіруні,
 Іосза загіаіане поісіткі аіуісіе
 Аіаіа нідіане пласу поісіткі зуіе
 Тетіа гена е епітафіа д'ніаіа
 іаіа, іале еіа қуод sequit.

Hoc est sepulcrum,
 Inq; cadaver nō habens
 Hoc ē cadaver.

Sepulcrum extra nō habes,
 Sed.

Cadaver idē est ac sepulcrum sibi,

Simpliciter hinc postea evadit salale
non placei in Epitaphijs Bg

Hic iacet Smolleg,

Regius autleg,

Qui placuit multis,

Quis amplius quibus.

Epitaphia non nunquam brevisima sunt,
tale e illud Thomae Moro inveni ptu.

Hic mori nihil e,

Aliquando Epitaphia ex scriptura
aut ex hymnis ecclesiasticis Christianis
desumpta, tale e illud in Capella
Alfiscensi.

Quodens me sedisti lesq

3 Dniq labor no sis Casus,

2 Redemisti crucem passq

Obserua in Epitaphijs ad scriptis

numero, aliquando docia secū legiq

aliquando cum viatore, aliquando cū

ipso mortuo, non nunquam ipse mortuus

per profane qiam inducia.

B. Zy se quib to: today zdrow pit

Zyja to mogita to, dyce sydto u rzy.

Dwie syro orafere idy pita.

B. Kiedecnyse vozumice kalezemi spot

B. Wscikta babo na pie docuwa dy goni

B. Mazyzse tedy dabrze, niabz kapy

B. Wyznase bnietyla wryzwa iko zywa.

Poleni

Solent esse Epitaphia, ludicra cinerum
galeria, risum potius quam dolorem
mouentia, ut illud quod est familiae
Czekorin in hoc pinna

O Deo omni potentia vobis misere fiamini
Quae mors posthinc non sit et esse non
Et Kozanoviq; morbus Medico,
Sicut et sic nescio dicitur na bivaqz ydolorum
Ajakoz su more hyc debere affli dom,
Prozegnay adlocu neprogo ziota,
Kozufu nesciovi zberze nisi siadac zga,
Esiaou fatis esto quatu ad Buzenar
Loro suadans euzq; aggrasuu gestinas,
qui gloria vobis dicitur uerita aggrisa,
in Drogla, Musfolde Regu Brin
et pa Consul.

§ IV.

De nomine seu ingeniosa
argusia eigg varijs fontibz.
Qua qualesque lumina flagrant
Epigrammatica Doctis (de qua
est hinc supra) quibus iuxta bonam
more ornatum comendabuntur miltifici,
eal sunt breues et arguta, quibus
posteriori iure optimo vlla, et laqua
solvit, eiq; vocari potest, qua deful-
sura

velans aqua linguet, et quasi insor
movit. Habes autem ardua
sua sicutia varios fons, et quibus
promanas.

109 Dos conceptum est, ex combinatione
causarum. Exempla sunt de aq,
ingentissimi cumfano Neosenci
ad plate admirandi in electro segalla,
Quibus, cur apis in electro periesit,
i, segallivi pulchritudine, capis
modico sollicita, nix firmo genita,
in gemma movi utitur. Si observata:
sede, natalium illius movi utitur
sua aqua Regina, comparat sibi
regia comparati, coccano de digna
ta se perdit, quia se nimium amant,
natisi fatis, in speculo naufragium
fecit. miraris aqem, in electro 2apis
falsina est gemma in gemma
mota. Horrovi se aq odio videtur
apta valiterno, ex 3disquis, 4qua cor
lora.

209 Fons pulcherrimus ex reflectione no-
viti, tales sunt reflexiones circa aq,
facta ubi motus non est, si gemma ne-
canti, quid usquam sicutum est, si
volaveris in sicco naufragum, quid
no si mendu, cu ipse ad hac infidial
lucem

laseant. Quis morse effugi es si
 uolantem illaqueas, sed pium hanc
 agis, in gemma flores, a quoque no
 labit, sicut aulolares, sed sui aucta
 castos, opibus in cumbis. Cane seipm
 in hanc ad hoc e famina su hanc
 iafidra furi, dolor e dola, gabulum
 oginata veninum in arbore inuenit,
 agis, sic e periculosa furi magnorum,
 dona, fluente gemma tena, uoluc:
 vis nitida lubrice oges, du fluit
 detinent, pretiose congedes Robusta
 du feris, populum uita caro se lope
 nis, a pienta casse agogula, gemma
 tena agis, de more possidentur
 auri, no possidens, Im proha ues
 sala, du laet cutis nunquam callan
 in probitas: sua scelestu prodit
 laetra Gemma, in luce laetum, amil:
 sis, apicula ex aulici uita, in lussu de
 semitate gestantur, Bides ut gero
 nitore indubenda tege, fera sic nitido
 salge in uigore monstru delitescit,
 uolucore gemma intraris, z sic reliquid
 furi oges Denpicta, uolucore piz
 vum illigat ficitu: Vereri documentis
 a lento celos tena, in quata puz
 inuolubate facit, qua opitru, sic puz
 inuolubate

Quo nosci potest,

219 Fons aquarum est ex combinatione
digentia, sine conditione, sine oppo-
sitione, sine plurimorum rerum differ-
entia exempla sunt, sic in pulcherrimo
agere, si conneret Augustina Mureli
sepulchrum despicere, Lysa apertum in-
gemma condita, non est mirabile Mur-
golala, ruda est inopis agricola deservit
omnino. Agis prudenter si per
hoc sardum desipias, quod se populo
credidi, Fallor nihil fecis dignius
qua quod geris. Anara agricola
gemmei sepulchri, praebo capta omni
festinavit felicitate, ramis surculis qua
reficit, ramis in gaza curabuntur
in gemma sepulchrum ad opes est,
dignis exosa moro, hoc se artificis
ambitionem facit, in Chaelontis fune-
re, plura peregrina doluit agricola,
quasi ille, in arbores hacten-
tagidens abis, ille lacrymas hacten-
in lacrymis moris abestum hacten-
doctam Laginis agricola famet
in fero fulgentis gemma splendore
difficata celsa, in Pyramide uel
degrasva Regina inarroyes inthe-
solto, Rex Mureli superior in mole,

Admang

Adriano Casar, eode quatuor miracu-
 lu, gento in sepulchro novicula.

Alig. Sicut apud, hoc e. boea dedit o-
 fidere vno, an sū pars, an fle-
 sens, an incens, an fedens, an in-
 sublimi loco passus, an etiam in in-
 firmo, sic de sancto Adalberto
 in bilanca, posito ex reconsonantia vna
 prodigi, loco necesse, in grave mo-
 ris sacrificio, fuisse uolasse:
 nisi quod leuis ipse corpus debuit,
 quod in gravitate anima reliquisset,
 sequi mihi ducem turbam huc iter
 ipse, ad fugeros, ipse manu corporis
 luculentius commotissim. Qui in fore
 mitate suoculenti fime Barricida,
 en setam corpus velut in grandem
 idem femuraciles eubras fuisse, ut
 san crudeliter facinorandica. Ipse
 fugere vivis, huc ego necitum
 opes fugiunt, Seditis. C. naly
 dabilo. J. eo humili inderas descensa
 aurū deinde Adonis gratiam
 quod se in tam factos usq. erogatis,
 aut nevecandiam inter prolemini
 latere cupientis argenti; quod parero
 in sanctissimo Antistite, lanceo
 ambigebis, unq. Adalberto ad exempli
 inuidiam

invidia excedit, quomodo in sublimiore
deco aurum exultat, demissionem
didicit, quomodo grave est modicum au-
ris aurum dixit in modicum illius cura-
lu Bolonia congelet, prorsus, modis
desinat intervallum, descendisse, nimirum
habe instrumenta malorum, atq; sed-
tura opes, ipsiq; libere in dicitur dan-
nam ad se peros, Hec Oemina ex
flamme) quomodo infima sunt quod
quomodo suavitata.

519

Fons conceptum fumi soles a compa-
ratio, quando duo vel plura fecerit
comparando aliquid in ex pectatu,
concludimus, sed autem comparatio.
Et maiorem cura minoribus, Et contra
a quatuor inter esse, ex omni plura
se deus et certissima.
Laudat unum simplex certissima
duplex. Est bona duplicitas, sim-
plicitas melior et illud.

Vol Jagieta zbit Krzaki
Edon Krupa Kciut by saki
Kiekulzly Krupa ni boze
Lwopy Jagta byc ni moze,

Fons

Regi Fons allusione, quando ludis in verbis
 per dardanis mastam sine nihil quia-
 do, sine aliquantulum immittendo in
 In miles fructibus ego nec ludis ante
 Vos pili, et nos ludis inde pili,
 Basit farsienis huius in nomine Regis
 Dablii fudonia cu primo Regni suo
 Lupellam ex pugnapci.

Ludonices, Ludonice agii, Mavis vici Sone
 Luce meas inquit Rex Ludonice vices
 Ludore gurg vices, id sita sibi pugna ludis
 Sic Ludonice diti vincere ludis erit,
 Nihilominus sumen sales concepit qua-
 des pulchri leuiores sunt, nec habent
 Oratoriam magisteriam.

Regi Fons ab Aquindone valde incul,
 Exemplum infarsienis epigramma
 vobis habes.

Bernardino hodi huius Imago,
 Huius Cruce affixa,
 Nec sequis no sillis amor sui omnia passio,
 Que ateg aculuro Huius huius ego,
 Tates et quos huius e in Sidoniam in-
 centu. Huius qui occisq, loco quo
 Casq fuerat moueri non paruit.

Nonnigua nobiscu obliquis passio inis,
 Excepta e recta viciag moisa ducere,
 S. S.

Qui neq. post morte' occidit cernice supra
semper qd. sedano recisum, quts neget qd. vira

Qui nunquam sola vix succumbere vitta,
Non est mort. Subiacet illa fuit.

Aug

Fons suus anthesisa oratoria, qd. de
Juda a signo pacis inordin. bellam
amoris, sepeva hostili seruis odio, et illud
amicis exorsq. inuivite cofecit orator.

gng

Fons, est circumfrancia, nominis qua
do nominis pro m. edases ex penduntur,
By in laude Dni Maximi

nominis mensuram facit ei equi-
us Maximu' se negant, qd. se indiem
sunderet, facere maudero pasci, di
in Epistaphio Margarita' Principis =
Josepho a Datre Juglaves frugile
quts male frugis modum, plebis no
est contenta cibo (leo pasci, ferentis
aquem), du' Margaritas ni frubent
te pascereu' alier. Micestaj uxo-
re Rexa admiranda, princeps quod
ca' Rexa pacifice vixere potuisse.

romg

Germania sari frequentissime ex,
illis modernis pascendi in seculo con-
cepis evanescit.

Sic de capite, vni cuiq. caritib. unclas,
pascifig

p[ro]p[ri]a s[er]v[ati]o, e[st] ab hoc oris circulo, f[er]ra
 sibi h[ab]it[ati]o, licentia me[is]as, et hoc mi-
 hi compositum, ad omne p[ro]p[ri]etate
 h[ab]et publico corp[or]i e[st], in quo supra redi-
 que mem[or]ia, caput eminet de v[er]sa
 alba cuiusdam candida nemine
 cum enitro evulso, h[ab]et s[er]v[ati]o nihil
 invenit longa illi g[ra]tia, hoc t[er]m[in]e
 canos, ut simul inducere v[er]it[ate]m;
 ano, Qu[od] Lamoyseij res h[ab]ita d[omi]n[ati]o-
 male.

Terna sibi s[er]v[ati]o d[omi]n[ati]o s[er]v[ati]o Albi,
 Nil regere sibi, per d[omi]n[ati]o ipse potest.
 Insabulano cuiusdam Ruforiano
 vulgo s[er]v[ati]o, qua e[st] unum
 s[er]v[ati]o e[st] exira omne, alia s[er]v[ati]o-
 rum, s[er]v[ati]o vel nihil facio s[er]v[ati]o
 g[ra]tia, caput d[omi]n[ati]o, h[ab]et h[ab]it[ati]o
 s[er]v[ati]o alia multa locu[m], plures
 si nolueris concepit, ex s[er]v[ati]o e
 deductos s[er]v[ati]o d[omi]n[ati]o.

Amy. Tunc s[er]v[ati]o circumstantia s[er]v[ati]o,
 loci de sic ex circumstantia s[er]v[ati]o
 in funere s[er]v[ati]o s[er]v[ati]o
 e[st] in autumno mortu[us] un[us] s[er]v[ati]o
 vobis ocines autum[us] e[st] s[er]v[ati]o
 s[er]v[ati]o autum[us] nequit s[er]v[ati]o
 s[er]v[ati]o s[er]v[ati]o s[er]v[ati]o

ex

ex circumstantia loci, de Sancto Cyri-
aco, tunc in Africa geminaret, adores
nati, in Africa sunt etiam existantini
Pulchrum Sedi de Sancto Hilario
relegati in purgatorio nona solemn
ab occidente in orientem vedax,
de alio manente in evens, quando
viveret inter homines, didicis inter
foras.

1204

Foras ex natali, aliquando e ex nati-
liu claritate, by vix pulchritudo coloru,
nunc oratio quatuor ab orationibus ma-
ioribus, ad circumstantia honoris, sic
de sigillo Cancellarij; maiore annu-
li clarum, qua gemma, ad infan-
tua illustres vobis, suscepisti decore
hoc eadem signis, immortalia me-
ria insigniti.

§ V.

De Reliquis generibus Criminum.

Quindia e veracitatis pavorensis
ad hostem et suasio carni salutare,
quod felice saluti non censum an-
nerum, fuerit quod salu, sale carni
scripsit Laves Canon et alij.

Laves

Quodiam e' imitativu' carmine' aliaru'
caru' seu eode' genere seu diverso.

Symbolicon quo' deliberamus de
deliqua. serpentina carmina In
inquit' existunt sequentis uersus
concordant cu' fine' precedentis by

Alece meos casq' nost' deflete parente,
In casu' speo' abiore mea,

Speo' abiore mea, crescenti' moroq' dolere,
Corvelatumu' carmine' e' in quib' uerba

inferioris uersu' respondent uerbis
superioris carminis, ut e' illud.

Sacru' p'neque dabo, nec sacru' sacrificabo,
secundu' e' et quidem difficillimo

carminu', cu' no' solu' p'p'os, et canon=
sas, similes p'p'os, a fine' sequendo
ueneri, sed etiam uerba similia
uersu' illi d'ictu' inuenit uersu'.

Signa se signa semere me tangis et agis,
Roma tibi subice, motib' ibis amos.

Stroq' e' carmine' quod Inullocies cani=
ant p'p'os, dispositis aliter et aliter
uerbis uariante eode' genere carminis,

Ad exem' tu' p'p'os ille uersu' Balasti
De JE LSA OIK PNE,
que' Evicig Duscany 1022 uersu'
aliter et aliter uerba.

Tal' sibi sibi dotes dirigo quos sydera celo,

Tibi sibi sibi dases, quae callo fydora vingo,
Sunt quae fydora vingo dases sibi tibi callo,
Tibi sibi sibi dases callo quae fydora vingo,
Quae sibi fydora vingo dases sibi tibi callo,
Fydora quae callo, sibi vingo sibi tibi dases.

Mesomorphisearum carmen est, quod ex
altero carmine, in aliud genus carminis
non solet, sed ex pentametro jambico,
Altera regressa media recusa mens,
Mens recusa media, regressa altera,
Equidistant carmen est, cuius singula
verba, eadem, in distichis sunt, ut habes, Et
Illa fuerunt facta, flegere fortuna fofelid
Secundum carmen, est picium, et anseris
vis cognomento heo. Hoc dupliciter
fit, ut cum extremitates secundorum
carminum viderentur convenire, et hanc.
Quod si perfecte regnes, vescedere cunctis,
Et desino vives, sume est laudica volutatis,
Et cum in eodem versu, medium carmen
eadem syllaba terminatur, ut nasali ff-
to more licetis honesto.
Echo carmen est cum in medio versu, aut
in fine illius respondet vox similitudini,
Et quidem ut in illa se pariter ponat
aliquid ut contrarium, ut simile, ut
in ea peccata, huius autem inveniendi.
acceptum

acceperunt; Poeta amantibus occasio-
 nero, inter quos vox reddi solet, et
 sola et medra ut legi nona omni,
 pro pape pabo, macedo cedo, adueltig
 uenig, dominaa mtra, miltavens
 telavent, glorando orando, veagnus
 agnus et iavofu.

Montibus in magnis, quid sit dū quōdo
 iuvenit. Eius responderet clauso nosi-
 na uenig, plures obferuati ones desili,
 carmine uide, a pud Jacobū Depianū,
 qui Beekleemide pistoris, ei erig cello-
 gutum habet,

Quis natq; dixit natq; pabafne Judiq;
 Illa deq;

An quor hic qui ē magnus, quā reddidatq;
 certo ē carite uogofituro ex cejuris pūc
 meatis, hū integris uerfū degerofu
 Poemata, illa tamē ut hūc conigifi-
 no abfe ad unū fenfū accomode-
 itaq; fragmenta pūmū uel faurus
 dūmū Poemā uafata, quafi
 hic nra ofe uideam.

Cephalonomafticū ē carmen, de quo
 digna omitturo literal, finit pūc
 ita aliquod uerbu efficturo, ut pūc
 in hū carminibz, in quibz pūc pūc
 uelleturo literal efficturo cū

Amplificata sunt A Mariana lecta
Concordantes usq; dicuntur qui ea sunt
compositi, ut quidam voces dardibus
usq; contrariis, sunt communes ipsi
sonant.

Huc Malg in mundo lesa reliquit
Bong in ista rixam merent.

Cataliticum carmine e compositionem ex
terent, quod per arithmetica cogitatione
efficiantur antea, quod uolunt ex pri-
mone, ut autem sciam, quatuor uariis
uniquidq; littera ex sequentibus collige.

A	B	C	D	E	F	G	H
1	2	3	4	5	6	7	8
I	K	L	M	N	O	P	Q
10	20	30	40	50	60		
R	S	T	V	X	Y	Z	
70	80	90	100	200	300	400	500.

Quod si conuenit di phlongue debet
resolui in litteras eas, ex quibus conge-
rit. Tale carmine difficillime propter
congregatione, et fontium laboriosissime
ut felicitate ut etiam uictoria illis ano
ominantur, quem litteris ex primis
sic Poeta ominebat canonisationem
Bazaj Stanislaw Koscia ianio, ab 2
Laga sacros Koscia Chisig uicere honore,

Alia Boetia Rei Victoriae de Turcis omni
palam in annum, n. 30.

En Regis | Caas | Fufana | Potentia | reuas |
230 | 146 | 377 | 365 | 356

In funere per illudis Francisci Epifa
nefuarum de pile, quida Cabalificon
fecit cu inuictura inuictum:

Ah vana ah nobis, vagnifi puca inuendiam,
Ex pmitis annu quo funeris commenta pericia sua.

A D C L X X X.

Ex pmitis Cabalificon no nunqua omni-
one blusa, sed ming laboris habes adeo
et laudas.

Hyosificon carmine e, in qua nce plures
nec pauciores gemina tiora, Ecclisias
atque numerum ingrediens qua sufficit.

Nota sane hoc ut posse poni Gami. LXX,
Quo u u, et sic de alio numero.

Dator Augustus Herma Bohemus fuit
nteti anno, 1657 in exequis feditur
rethi Imperatoris, fuit pset pncequm
ali quos foliora carmine inuictum ex qua
nonnulla apumo.

Ad Leo ptoem Casarem
Lauerer Fer Xpis. b. 1107 Leo ptoem vorkat
De subest agat 23. tuda v. Lega i. 175
Hyosificon feditur, dia soluta vorkat
ne,

maxime dū sexq̄ vlex facta fuit,
plura v̄l ex alijs motoribz etiam
qui apud nos ex primis. Tabi-
res fecit Datus Maffonig año 920

Sicut pax pax g'v'm reges pax
Deve' 820

Hora quo Ecclesiasticus numerus fari-
a debet in tali casum quondam
literis v̄g. **K 2 (X VI)**

Rithmicū casum ē cuius ubiq̄
plura induos v̄l similes
casum, quod etiam p̄ se servata
quantitate, servato tunc p̄ hanc
tunc numero fieri possit, Cui de
APUSO Faro.

Dormi Dormi Belle
Dormi pulchre et belle,
Dormi Dame Salvator,
Dormi Mundi Creator.

Es illa Basilaj de Argaris.

Alibi vivi
Indes et mihi
Indictosi
Majestatosi

Apologia ē casus, defensionum
aliquarū, vide Apologiam apud

Barrenu Balde pinguis folio 189
 in qua pingres defecit contra Mar-
 cos in furendo ingeniose simul
 et iucunde.

Hymus proprie si loquimur, nihil aliud
 est inquit Lantana nisi S. P. ans
 et Beasa, Virgine et fantasma
 per carmine. Clara de Hyaris
 vide apud citatum Bondarium
 exempla plurima in Breviario
 Romano habet ab Bibano quo
 et Barre Sabrewski.

§ VI.

De ingeniosis moderni aevi Poeta-
 rum inuentis,

Recentium Poetarum inuenta
 consistunt, plurimum, in alia et alia
 ingeniosa versuum dispositio,
 hinc dispositio aliquando efficitur
 aliquando Cruces, aliquando cora,
 aliquando columnas et alia,

epigram

Lucido

M A C S T S C U M
 M A C S T O V S C U M
 U C S T O C O V S C U
 C S T O C K C O V S C
 S T O C K O N C O V S,

YOCNOCOCXCOVI
 SVOCNONCOVS
 CSVOCNCOVS
 UCSVOCOCVSCW
 MUCSVOCVSCUM
 MUCSVSCUM *Phido.*

Phido.

SONOKONOS
 NONSHON
 HSISH

Colo SUBITATI *Vitusis.*

TATAT
 ATETA
 TEIET
 EIPIE
 IPXBI

S

S

Kerpudatacouxix
 cotitalmabon.
 erudatacouxix
 xcolitalmabo.
 rudatacouxix
 uxcolitalmab.
 erudatacouxix

ux colix a smabo
 ve pus das a c v x
 co t i s a l m a b o n
 ov no
 s s

ex x e
 p e x e p
 t p e p i
 t i p i a
 d a i a d
 o d a d o
 n o d o n
 a n o n a
 x a x a x
 h i a x h
 o k x k o
 o n o k o n o

er o n o n o v e

Inuentum de S. M. M. Japonisib.

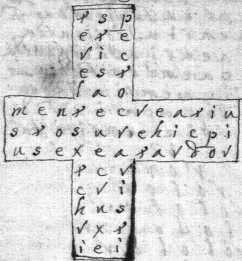
S u r d a F u i t M e a c i U r b s
 U s u r d a F u i t m e a c i U r b s
 v u s u r d a F u i t M e a c i U r b s
 d u s u r d a F u i t M e a c i U r b s
 a d u s u r d a F u i t m e a c i
 f a d u s u r d a F u i t M e a c i
 u s a d u s u r d a F u i t M e a c i
 i u s a d u s u r d a F u i t M e
 x i u s a d u s u r d a F u i t

Mxiu Fadvusurda Fuh
 emxi u Fadvusurda Fuh
 aemxi u Fadvusurda Fuh
 caemxi u Fadvusurda
 ic aemxi u Fadvusurda
 bic aemxi u Fadvusur
 vvic aemxi u Fadvu
 bvic aemxi u Fadv
 sbvic aemxi u Fadv

r
 r o r
 r o l o r
 r o l o f o r
 r o l o d o l o r
 r o l o l o r
 r o l o r
 r o r

r,
 c e r n e n o v
 e r n e n o v o
 r n e n o v o s
 n e n o v o s f
 e n o v o s f f
 n o v o s f f o
 o v o s f f o r
 o o s f f o r e
 o s f f o r e s

In hoc signo vinces.

Corollarium.

Janij pauli supra de equidico car-
mine, cujus singula verba, et nomina
easdem initials ferreas habent, nunc
infuset addo, quod in sequenti Doctrina
ex talibus versibus reperitur, coalitum
et pignus potestatis per Lullianum
Doctrinam admirande descripta 746
carminibus.

Plaudite porculli porcina pigna propage,
Brevede plures porci pigredite plera
Lignantes perquis peanda pars progidis,

Perisuribus pede perosas plerumq; glaseas,
Dactyl. postea dactyl. populorum frasa profanas
Dactyl. pugna populando, patet pars plurima glajul. De

Ad genera carminum superius
posita et hanc perscrivent.

Laropgradi uerq; juris, qui uocibus
pauca sunt ab solantur et
Constantinensi, Constantinopolitani,
Innumerabilibus diuersitatibus,
Ceterisq; sunt qui inter se connectunt,
Hec Iuuenes celebres multo
sermone caueso.

Asperi seu fragosi uerq; juris et
Belli feruoros potes fatuaria fregit,
Trepidantes uerq; juris, qui iuris
substantum sunt, dissimiles et
Quadrupeda pulcherrima pueri
ingula camporum.

Profercalares uocant uerq; qui poss
aliquos carmina repetunt.

Lixing hoc capite.

De amplificationum varijs modis inter
quos est, etiam modo et quomodo
amplificandi propositiones per vo-
luntas periodos, ut itaq; occurrat
pauca brevissima de Perisuris.

Quid est comma seu incisus orationis.
Est brevissima pars orationis sensu
aliquo modo continens, qui propterea
comma non debet habere plures syl-
labas quam decem.

Colon seu membrum orationis, nihil
aliud est, nisi pars orationis sensu
aliquo modo continens, extendens se
aliquando ultra viginti syllabas
non descendens ultra decem.

Quid est Perioda orationis.
Secundum Aristotelem est oratio,
cuius principium et finis in eo pedu
est, et una indivisa facile percipi po-
test. Quae alias circuli, ambitus
comprehensio. Periodi duplices
sunt, propria et impropria. Propria
quatuor sunt, monocolor, di-
color, tricolor, sesquicolor. Impropria
duae. Singulares Perioda Bre-
vissima, Periodica, Circumductio
Brevis et Thesis. Monocolor
est huiusmodi unigrembri Perioda.
differt a simplici membro flexu
quoddammodo circa finem. Dico-
lor ex duobus membris componitur.
Tricolor seu trimembris ita habet actum.
Sesquicolor,

Tetracolas seu quadrimembria quatuor
 uel confusa membris. *Quinase* =
 res e colon, seu membrum longum
 in modum funis extensum.

Pneumatica Perioch illa, qua ha-
 bet membra longa, seu *Prino-*
terica et accommodata ad spiritum
 dicentis, qua orator sine nasalit-
 tate respicit, uno spirita dicere debet.

Periódica circumductio e illa, dicti
 forma, qua aliquo modo prolix e *Pe-*
riodo, no habet sament requisitas
 conditiones ad proprie dictam *Peri-*
odum.

Prægnans e orationis
 compressio, qua multa comata,
 complectens, ad spiritum oratoris
 et licet sufficientia extendit.

Diaparsis habet *Diarrhamam*,
 seu *Diarrhamam*, no longius e, ne
 medium sensum comprehendit,

Epilogum qui breuior e ac respicit
 sensum perfectum. *Thasis* est
 illa *Perioch*, qua sola longitu-
 dine, a *Pneumatica* differt, quonia
 sensum dicentis desinat.

Utrum illa ad ostendendum causa
 magnitudinem, ex proferendum
 affectu, habet quae *Diarrhamam*
 83

et Epilogū, quemadmodū ē Læonia.

CAV T III^{ium}.

De Poesi Dramatica Tragica, Comica.

Breviter prædictā perpendens
Poësim, de in mensā præceptōrū
copia, velut inundatōe quædam
obruat, terrena adolecentium capisa.

§ Imus. De Dramate.

Homine Dramatis inteligitur Poeta
Aliud, quod oppressantia vniuersorum
satis facturum, in quibusdam vocat
personas, agentes, inducens, dū
magis indurum, fasti dies dederit,
quasi enim homines, collectis fru-
gibus, conueniebant in unum, sicut ut li-
trarent dijs, tum ut in vniuersa co-
uersatione animū laboribus remit-
terent. Drama generale nunc
est, quod et ad Comedias et Tragedias
et denique ad omnē scenicā actionē
accommodari potest. Dramatis
Species sunt Tragedia, Comædia,
Trage,

Trage co comedia, et Comico tra-
gibus.

Argumentū Dramatis ē fictum
ad uerum, si fuerit fictum,
sic ad proprium ueritatis.

Actus Drama, tres partes habe-
bat

Prothafis qual priore trificia
aut fabula parte exponit
Epitaphis, in qua perurbaciones
uermum apparetur, ex ponetur
pericula, in suspiciones de
Catastropha, conuersione fortu-
nata, ut in meli, ad in deterius
exhibet uerbo, lala et sibi.

Clari obseruationes de Dramate
legit apud Masenium.

§ II cibus:

De Tragodia.

Tragodia iuxta Aristoteli
ē imitatio actionis illustis, ac
absoluta melio, parronia, ac salu
consans et misericordiam, et metu
in Auditore excitans, nō lupē
sine uoluptate, Longa q, sic ea
definit. Tragodia ē Doctis
uermū illustrem.

Observatio non qual persona no-
mine, illustrius personarum intelli-
guntur. Res, Personae, Impera-
torum, Regum, Belli, Ducum,
Herum, Sapientum, nobilium.

Opera 2do fine tragodia esse
ut misericordiam, et magis in specta-
tore excitei, no tamē sine voluptate
quia cū Tragodia sit species
Comis debet delectare, mixta
illud, et prodesse voluit et delec-
tata debet.

Opera 3^{tia} curandū ē, ut illi
reges, Principes, quorū mors cala-
mita proponit. non minus iusto
sciteant. Quia scelus ab eo-
miserationem a pudente Audi-
tore no extinguetur. sed potius
indignationem.

Quo mi eiaes tragodia sunt non
ut sit verisimilis, ut ex eo, ut aliquid
persuadeat, et ut moveat, sic enim
spectator id videt, hoc infandum
esse confectum no contidebit.

Secunda Tragodia debet habere
varios eventus, modo lutos, modo
tristes, utrumque lutos.

Sic Hermenegildus apud Caesarium
apert,

a principio timidas iam, et cadentes
 a latere in ferendum, et ad exco-
 infelix, uerum postea, per fratre
 sumus miserere, in eos, et gratia
 latere inducitur, honorificandi sine
 conuictio ex de pl, inuenit by auct
 amorem sua, et caldis de passis
 tandem imperato infestum, quod
 timetur, nisi nisi ab ipso exisset e.

Tragedia a Comedia differt, uno
 perperamur condicione, qua in Co-
 media humiles, prouaia inducitur,
 in Tragedia illustres edo, folk-
 narum negotiorum qualitate,
 eto extra sine fine, na in Com-
 dijs, in ista infra, fereb latr in-
 Tragedia principia saluata, fines
 horribiles. 4to style Tragicus,
 sublimis, sententijs, Effectus
 e, comice, colloquia familiaria
 similes d.

Finis Tragedia e, uera affectu
 temperare.

Aut latere, Tragediam plura
 Dief, Ca Janca Nicola Can-
 sine, in hac arte ex celeb-
 rissimi, Auracini Mala-
persij Se.

§ IIIIus.

De Comedia.

Comedia iuxta Donatū ē fabula,
contuens affectum civiliū, ac
pauca satirice perforatū ex qua cogi-
tari, quid sit invida virtus q̄ eundē.

Comedia agitur esse imitationem
vitali, speculatio consuetudinis, ima-
gine ueritatis.

Differat a Tragedia, praeter dicta
omnia, nam hae socio uerba
Tragedia Catuano.

Comedia dicta a verbo Coma
Coma enim appellatur paji, vel
conuenticula quificatum.

Dixies Comedia sunt, Prologus,
Exordium, Epitasis, Catastasis,
Catastropha.

Finis ultimae Comediae ē, ut
per laetitiam et gaudium, uita et-
eriores uideant, illas castigens
in se ipso, qual' uidebit in specula.

Atque colligere potes, quare quae
et illud, Personae non ingrediuntur
Comediam, quia de decore statum
illorum, nec uideant, si ego uelles se-
rator uigari, sed indignarentur.

Debet itaq; provenire actio, a per-
sona humili, a plebeia, ut spectet
ad Comediam.

Tragicomedia, est actionis, et san-
cti illius indubita per ipsum, conveni-
enti meli utitur, ut infelicitate,
et commiseratione, ad felicitatem
et gaudium terminata.

Comico-tragedia est actionis, et san-
cti indubita per oppositum reb; meli
imitatio, et felicitate, et commiserati-
one gaudio, ad infelicitatem, et do-
lorem, aut ab una quaq; simul
ad utraq; opposita converte.

Comici Tragicorum sunt *Stans*, et
Severus. Verbo omnia Deca
de Comedia complecto, Comedia
est Poetis Dramatica, qua ad do-
cendam vitam consuetudinem,
civiles, ac privatas, dictiones, non
sine legibus, et facetiis imitatur,
a Rusticis accepi exordia, qui
primu circa ipsum rivu, in circum-
pagis promerit cu equib; liba-
bundi ducebant, se seq; mutuis
convitijs alijsq; spectibus a-
quib; essent classis oneraba-
nt.

PARS TERTIA

Post orationem, ad fratres pedibus
suis ligariis cubitibus, quia ex pe-
dibus contentis, ad solutiam necesse
dicitur.

Avia est Tyroni Social ac futurum
Rhetori maxime necessaria, quae
sola, Apologia, Symbolum, Emblem-
ma, Hieroglyphicum, aliisque cognata
exponitur.

CAPVT I^{mū}

De Avia Epistolae, et
Apologo seu Fabulis.

Avia, quae quum Tyroni exercitum
ex Duco militarem significat,
quae non solum ad alia quaedam
ones utilis, est, sed et ad sagas,
quae politicae orationes nobis de hac sit.

§ I. MUS.

Quid e[st] *Oratio*, et quae eius sint partes.

Oratio e[st] commemoratio *Oratoriae* *Speciei*, et facti *aliquis* *Autu[m]* *q[ue]* *fiunt*.

Partes *Orationis* numerantur 8 scilicet *exordium*, *expositio*, *causa* *sen* *ratio*, *simile*, *contrarium*, *per-* *orationem*, *exemplum*, *conclusio*.

Nota ex *Doctrina* *Maseni* *in* *la-* *tebra* *Oratoria* *seu* *pra*, non

requiri ut omnes enumeratas partes *Oratio* *semper* *habeat*,

satis enim inquit ille e[st] aliquas *partes* *pro* *exigentia* *materiae*,

quod sique autem ex *positione*, *ratione*, *contrarium*.

Oratio *triplex* e[st] *verbalis* *sen* *dicti* *realis* *sen* *facti* *ex* *re*, *ex* *dicto* *et* *facto*.

Verbalis *epet* *sen* *dicti*, *si* *dictum* *Ciceronis* *et* *Quintiliani* *et* *Principis*,

et *herois* *aliquis* *dilatatus*.

Realis *si* *q[ui]* *Boetij* *Augustini* *et* *alios* *ore* *sale*, *non* *facili* *noti* *huc* *solona* *liber* *ut* *ut*.

ignem expendere, id est Zelus
Duci exercituum, unquam
in bello manu, aurea manu ve-
fudit.

Miserit Ovid exemplum illud sal-
cutis memorandum est de Bithonia
Principe, Janesio Capivro, obno-
xum iracundiam mox se appetere
se illud in geminante, malo non
quam fabulati.

Dixi jugum partis Ovid esse
et eum de una quag in particu-
lari modo.

Spuria prima de exordio Ovid
hoc laudare semper continet, et
Auctoris, qui dictum protulit, et
Heros qui factum gessit et utrumque,
Exordia Ovid bene esse debet
Ovidis, utrumque. Masenij, quod
accessus non nisi est, et ex positione,
et aliis praece.

Secunda Doa de Expositione
Expositio est quae quae Bithonia
non, nihil aliud est quam a laudat
eius datus, et fere hinc praece
expositio sententia et facti.
Secundum autem est ratio mirorum
esse debere expositione, quando

clarior e[st] sententia et factum.
 Cognoscitur ex positione esse potest,
 si aliquando in sua persona sen-
 tentiam ex ponas, et per d[omi]-
 no palpaturo, loquens in Ance-
 v[er]o inducis,

Exemplum in Thabice Apesom,
 per lege, in quo Anceps inducis
 loquens in Borda, subdiciunt
 et sententia ex ponens, is,
 ante bibas, cum foramen dulce e[st]
 faciens in bellis animal, quib[us]
 genus in censu abijt, nec vult
 in publico de.

De divina 3^{ia} de causa.

Hanc partem Ania homine
 dignam esse, ut immerito con-
 sed, illi enim propriu[m] e[st] curro
 ex definitione Philosophorum
 sit animal rationale. De ea qual
 docet, rationib[us] confirmare
 alias d[omi]natorum more, id est
 no[n] rationaliter loquen.

Modo inveniri unde causa facit,
 est, per interrogatio[m] quare.
 Occurrit enim cui[us] ratio cur hoc
 ita fieri debeat, Bona illud
 no[n] est si ratione quis invenire vellet.

quare etiam laudabile, quandoque fit
per partem, quare habet ref-
ragari et invenies, qui utrefillo
de figura.

Adde ex communi Rhetorum
sensu, fortes causas esse ar-
tificia illorum inventa, sed octis
anno sequentis eloquentia.

Præterea tres illas virtutes, Pasivi-
tates honestas, in eandem edu-
cibile, utque virtutes fore causas,
quæ in auctoribus habent veru-
cibiles sunt.

Doctrina 1^a de Contrario

Philosophicum axioma est, contra-
ria penes se posita magis elu-
cescunt, sic Albedo opposita
negredini ignis aqua utriusque
Contraria est opposita dicto ut
facto ut utriusque.

Doctrina 2^a de Simili

Simile quod estiam a naturalibus para-
bola dicitur, est illud, quod in aliqua
proprietas cum altero convenit
ut Voluptas simili floribus, quia
sensu oblectat nec diu durat.

Durat, . Similia uaria meliore
 non per ~~deserit~~, et Apososiro
 ita ut non ex penas propheciatus,
 by Floris, antequam non parit
 quemadmodum flos radicatus, flos
 mille effundit dolores, quibus Arabi
 monent, et flos Delicias con-
 fundere possit: Idem tamen
 post breues diei moras uinere desi-
 nit: sic homicidus animis infidelis
 uoluptas, quando mille deliciae non
 satium proponit oculis, sensu afflicti,
 cadunt haren, quod breui patio
 mentes humanas, de truit auersa.

De si Diabasis, A potest huius
 cean, ita ut flos ~~causa~~ con-
 nati respondeat ~~ex~~ de uoluptate
 cu flore comparata, non incongrue
 uoluptatem florere esse dicere,
 sed utiq, natura idem fore in-
 genium. Flos mille coloribus,
 humanos diuertit aspectu uoluptas
 sexcentis oblectamentis mortalium
 sollicitat animos. Floribus aduero
 eadem dies curas seruit, quae se-
 pulchrum referat, nec uoluptatis
 diuersos etas, quod eadē hinc
 uide noscentem, et morientē.

Ad extremum addo, quod in Africa non
unum sanguinem, sed etiam multa con-
globata similia, eorumque pulchritudine omni-
tione reddens, quo ex accionis
et non utilibus rebus gestis ponem.

DOCTRINA GRA De Exemplo.

Exemplum quod aliter benedictum dicitur,
et confirmatio dicitur, et facti, et utri-
usque, qualia in Africa tractantur, de quibus
est ex historia antiquitatis, iure
sacra sunt profana, quamquam sacra
a recentioribus, opusculis non adhibentur.

Nota autem: quod est de similibus
plura exempla, quod in Africa
esse possunt.

Exempla selectiora debent adduci,
concedi vero possunt per figuras
varias. Exemplum eleganter
concludit Epiphonemate aliquo
acuto, quod simul et exemplum
et sententiam attingat.

Exempla quae vult habere eandem
historiam, ad rationes et materialia
accommodat.

DOCTRINA Tota de Testimonio.

Testimonium est id, in quo adducitur similis
sententia, alterius Auctoris, confirmans
illa

nam acta sententiarum, vel facta
ad sala Acta suavia, et ad hunc
sententiarum congruere Fama =
ni serua.

Fili Aeroum noxe.

Supra Romana Rei Publicae
Patris, Princeps, Augustus, qui
ultra vulgarem clad mortalium
fuerit, pro Humis prole an
cedebat, ab imo peccatis alio seru
hendo supp ista, soli ubi nota habe
re soluit. Puina Alleg vixisse
quibus perissem.

Et testimonia facile ad fructura
Acta habens, consule Historias
et a pop heg masa
Docitna Proa de Conclu =

sione seu Epilogo.

Clara part Acta et Conclusio,
in qua Orator, brevissime per Epi
phonema, vel recapitulationem,
ea in unum compe nit, ac aligi
qual tota Acta dixerat.

Fil autem hic per Adoratione
ad virtutem, qua proposita erat,
in de o, vel facto, et etiam per de
hollationem, in qu, ad in sententia
aut facto, proposita erat fugendum.

Hæc enim maxima Oratorum
cura est, ut in fine orationis, hoc
mirum animos moveant.

§ II claus :

De Epistolis

Siquidem non longe è agno Solones
Epistolatum peritum de illis agemus,
hoc dicitur grapho, breves quatuor
semper pariter sup perorando doctrinas.
Epistola itaq; è sermo absens ad abs-
entem, ut dicitur ex præfatis Loesa, tri-
zeta sermonis, fida ministra mei.
Eo fine inventa è, ut possimus loqui
per literas, cum illis, quos præsentem
adstanti amo loci habere nõ possumus.
Adhuc uno partes Epistolatum
esse §.

Exordium, Propositione, Narratione,
Confirmatione, Conclusionem.

Propositio exponit rem de qua scribitur:
nisi è Epistola, breviter est bre-
vissime.

Confirmatio probat rem rationibus ductis
et honesto modo.

Exordium exponit aliquid factum et dictum.

Alf.

Non semper ponuntur omnes in Epis-
 tola partes, sicut videtur in
 Exordio, seu Accessu
 ad ipsam materiam scribendam, in quo
 fit ordinatio capituli. Unde potest
 illius ad quem scribitur Epistola,
 Accessus vero fit, ac circumstantia
 persona ad scribendum, et illius ad quem
 scribitur, et temporis quo scribitur, et
 loci ex quo scribitur. Et.

Omnia tamen aliquando Exordio,
 ut in iurgio eisdem materia, et
 quando aliquis scribit ad saltem,
 in quem habet in se dictionem aliquam
 ut Labor, ad Fruum, vel Deniq;
 quando scribit ad aliquem negat
 si fructus autem. Communitate
 utraque salutem Exordium negligit,
 ne scribam oleum liscum. Et ne-
 dica. Talis itaq; maxime ex-
 abrupta Epistola vincat.

Cavendum vero est, si perit Exor-
 dium, ut sit quia brevissimum, nec
 longius sit quam ipsa narratio,
 non enim caput debet esse ma-
 ius corpore.

Et ad partem narratio, in qua expo-
 nitur ipsa materia essentia scribitur.

cū aliqua breui amplificati uocabula.
Hanc debet esse breuis, diluata,
ricanda, praesertim in materia lata.

Tria pars conclusio in qua fit
reca simulatio eorum, quae dicta sunt
in ratione breuissime, cū exhibi-
tione effectus alieni.

Genus Epistolatum triplex est:
nam. Demonstrativum Deli-
berativum. Iudiciale.

In Demonstrativo genere res uari-
etibus demonstramus.

In Deliberativo de re iudicamus
qualiter de ea sentienda est. ^{19 1/2}

In Iudicali genere iudicamus, decer-
nunt, accusamus, uel defendimus.

Ad Genus Demonstrativum haec
pertinent Epistola. Officialis

gratiarum actionis, gratulationis,
in uisitatione, funebres, laudatio-
riae, iocosa, salutatoria, ualedic-
toria. Quae illarum floridus esse
debet. nixta Genium nostrum
sunt.

Ad Genus Deliberativum, suaseria,
dissuasoria, exhortatoria, peritoria,
consulatoria, monitoria. Haec for-
titer, sed quocumque in potere rationum.

Ad Genus

Ad Regni Judiciale pertinent =
 Epistola defferenda, criminalis
 excusatoria, ex probatoria, incre-
 patoria, de precatoria, in medical
 habet omnes debet scribi stylo graviori.
 Modos scribendam Epistolarum
 qui vult nosse plurimos, legat E-
 pistolas, Principum Senatorum,
 Nobilium, Aulicorum, et optimos
 quosq; eligat ac imitet.
 Exortum non debet esse nimis gonor-
 hic, quale est illud, rude, ac fere
 vultum ad colu damnatum.
 La potant obazis in medzaro
 z dnoia Na Na Bara,
 Nota scriptorem debere esse ac-
 cordare presentis saeculo.
 Ne utamur tamē Masaronis
 Qui nimis hoc est verbis latinis,
 corruptis frequentes, sed potest
 aliquando tunc verba integra
 intermiscere vernaculis lingual.
 Honorabili sora elocutione, et quidi-
 modum Epistola in nonnullis
 sequi pedantibus verbis potuit,
 sed miseri et rudes fatuor.
 Alij non in pura lingua solonica
 tropis elocutione, et scasa, sed

In peregrinis verbis, et nominibus,
in Gallica Gallorum purdivitudine
Epistola ponunt, sed et in Latina
lingua communiores, Iuliano
Publiano, avicis Epistolam dicitur
sequantur.

Nota 2do Epistolas gaudere perspi-
citate, neque sententia Epistolam
obscuram, et perplexam, ad linguam.
Longe enim Epistola, fastidiosa ho-
minibus, qui seculo multum occupatis
generant necessaria scribam, et bre-
vitate, ut facit proverbium ad Latinum,
brevis a prolixo.

Epistola officiosa, ab officio, seu obse-
quio dicitur, quod amico deferunt,
sic quando nulla scribere mate-
riam habent, sed solum amore
reclamant, in brevis plerumque ac-
tione, comitibus notantur.

Officiosa liberalis sunt pudor, qual
solum habent amorem, ingeni-
um, isolum, fessum Et

Epistola salutaris, salutem
sperant salutem et legationem
feliciter per actus.

Salutaris Epistola in exordio
habet explicationem amicitiam,

quasdam Festa, honores obsequia
per illusiones aliquando ingeniosas.

Epistola gratularia acta, continet
saepe refectionem gratitudinis, pro
beneficijs, poscitur nos memoriam
beneficijs, futuras, gratia no tam
confuturo.

Comendatoria Epistola interponit
amicitia fadere, laudat magni-
ficentia eius, cui commendat aliquem
laudat illum, ut commendat adhibere
viri, fortuna, in dote moribus inge-
ntis, et rationibus convincit, ut pro-
feram commendat esse veli posi-
tionem repetit, obsequia promittit.

Consolatoria Epistola est qua loquamur
amiceo ut amiceo factum
a quo ferat animo, dicitur ratio-
nes laudando dolorem, perdas aus-
tentate dei, ac communit omentum
responda fortuna, ab exemplo ali-
oium, a dicitis sapientia et fender

Quibus inflammas animu nostru
promptior ad compescendum, per-
tes consolatoria Epistola quibus
admirandas, lege i Philofopho,

Seneca vq. Epistola q. gra. et alias.
Persona epistola, continet in se,
Accessum, et laude liberalitatis
illi a natura, in se dice. se
no adere, id gerere, proprii ne-
secundiam, non effiam de.
Necessitas tamen te coegit.
Dant rationes emittentes postu-
latum appromissio refutacionis
qua citissime et gravitudinis.
Nunciatoria continet narraciones
indican, a refutacione affectus,
qui ut inde patet, quod omnia illi
habent a persona peioris natura.
Invocatoria vq. ad furore indigna,
ut audentia ex pimentis neces-
sitate movendi, ut a querele
mortem, ut a fallacia spei, ut a
voluntate suprema, et a perpar
viduata, ut ab aliqua particulari
circumstantia mortis defuncti.
In 2da pte ordinantur significan
dies, Mensis, loci, funeri destinati,
ex pleca dolor, innitax ad offeni-
am ultimam amig.
In 3ta parte approditur gradus
do, in laudabilibus occasionibus.

Precepta & observationes multas
 dedi, quia maxime necessariis
 cipientibus sunt: Plurimas quidem
 non nullas, sed excellentes Epistolas
 tuas ad Antias Principum, sum-
 raria privatas domo, patentes, ab-
 illo Magistro, forte ulla, ut uacant
 solentibus ante felici ingenio
 exaratae. Verum quaecumque mihi
 exalatum nomen quibus responde-
 rit, statim ad edificia data,
 et Precepta venocabo.

Rescit Precepta h, quia vix
 a Domine Cur Vicin & Solano
 Preceptos, et Athesovices salutavit.
 Sed multas Epistolas Eundem
 novum vicinum Quinto omne
 antea, exaratas audinis legit,
 sustinuit, quae Epistolae ejus
 plas idea fuerunt.

§ IIIus.

Tituli Literarum EXCELVIORES.

Sūmo Pontifici

Sic inscribes literas.

Sancitissimo ac Beatissimo Patri,
et Sanctissimo D. nostro, Innocen-
centio XII^{mo}, providentis-
simo, Legati Romanal, Eccle-
sial, Pontifici optimo, Maximo
D. D. et Patri, Clementissimo.

Cardinari Presbitero.
Eminentissimo, ac Reverendissimo
D. D. Legati Romanal, Ecclesie
Præfatos Cardinali, adve Epis-
copo, atq. Archiepiscopo
D. D. Clementissimo.

Legato Apostolico.
Illustrissimo ac Reverendissimo
D. D. Episcopo H. J. fuerit.
Sanctissimi Domini, nostri D. Pa-
trati Domesticæ ac eiusdem ad-
Jerenissimum H. Regi Solorum
potentissimâ, totumq. Regnum,
ac Magnâ Directorum, etiam
Legato D. D. et Patrono, sineq. Cas-
tralis fuerit legit. subsc. est.

6) Eminentiſſimo cui ſubſcribo ;

Archiepiſcopo Priezenſi,
Muſtriſſimo ac Reuerendiſſimo Princi-
pi D. D. H. Dei et Apoſtolice ſe-
dis gratia, Archiepiſcopo Priezenſi,
legato, nuncio Regni Poloniae, principi
primae Principi D. D. Clementiſſimo

Epifcopo Cracouiſi
Muſtriſſimo Principi, ac Reuerendiſ-
ſimo D. D. H. Dei et Apoſtolice
ſedis gratia, Epifcopo Cracouiſi
Duci ſeniori D. D. Clementiſſimo

Epifcopo cuius ex noſtris.
Muſtriſſimo ac Reuerendiſſimo
D. D. H. H. Dei et Apoſtolice ſe-
dis gratia Epifcopo et alios
Regulos hic ſpond, in Adminiſtra-
tori Allacia H. De D. D. ſuſceptiſſimo.

Suffraganeos.

Dei Muſtriſſimo ac Reuerendiſſimo
D. D. H. H. Epifcopi et ſuffraganeos
nos H. H. hic ſimulos quos ſubſcri-
bere: de Caro et alia poſſe
De D. D. obſeruariſſimo.

Ad Basilij Canonice Majoribz
et officialibz, idem solet in scriptis sig-
nific, qui ad suffraganeis parciat
mutatis, Et

CANONICO.

Deo Illustri et admodum R. D. D. aliqui
Comitum Reverendissimo J. H. H. Ca-
nonico R. Bishopis Cathedralis,
Auridracono Et

Capitulo.

Deo Illustri et admodum Reverendissimo
et Excellentissimo Janesio Sedeo
Cathedralis, Capitulo Collegio,
maioris minorisq subtelij d. domine
parlatis, amicis, et bene factoribz,
plurimum observandissimis. Anonymo
signo, ickem sal. D. p. s. w. t. m. n. m.
J. w. f. o. k. p. a. w. a. l. e. b. n. y. m. s. p. o. t. e. c. e. d. i. e.
z. g. o. m. a. d. z. o. n. e. m. i. t. a. g. e. n. t. e. R.
D. u. d. r. o. w. n. e. m. u. D. u. d. r. o. w. n. e. g. o. f. a. n. d. i. e.
p. r. e. t. o. z. o. n. f. i. m. u. J. o. R. M. o. j. c. i. e. m. o. R. u. z.
n. e. B. o. z. d. i. z. o. n. e. m. u.
Secularibz sacerdotibz et Curatis
Ad modum R. D. D. Curatis
R. Et comita plurimum
observantissimo.

Archiepiscopo po Gualco.
dui signisq; suffraganeis sed addim
aliqua pro exigentia.

Archimandrite,
Sex Magistris et ad modum R. R.

Diocesis.
Wilebrusci godnemu bycu R.

Provincialis Religiosis.
Ad Modum Reverendissimo
in Christo Patri R. Religiosissimo
sacri ordinis, vq; Fratru minoru,
Saceri Francisci Seraphici Abz
pso provinciali povi Prelegit
Doctore amice obseruandissimo

Rectoris Guardianis.

Religiosis.
Ad Modum Reverendo in Christ-
o Patri R. Guardiano Custod,
R. amice obseruandissimo.

Monachis.
Dre vicleby a Hysusji amice
videe Mr Janie R. Hysusj
Lakonu R. R.

Imperatori Romano.
Augustissimo et augustissimo D.
D. Principi Electo, Romano-
rum Imperatori, semper Augus-
to, Germani, Hungari, Bohemi,
Saxoniae, Silesiae, Regi, Archi-
duci Austriae, duci Burgundiae,
Brandenburgiae, Styriae, Carinthiae, Lu-
ceburgiae, Silesiae superioris et inferioris, Silesiae, Bri-
tanni, Macedoniae, Moraviae, Bur-
gundiae, ac superioris et inferioris
Silesiae comiti de D. Dominis
Clementissimo de.

Regi Poloniae.
Reverentissimo ac clementissimo
Principi D. D. Joanni regis
Catholici Regi, Poloniae, Prussiae
magno, duci Lithuaniae, Russiae,
Silesiae, Moraviae, Sarmaticae, Litu-
aniae de D. D. Clementissimo.

Regi Galliae.
Reverentissimo et augustissimo Principi D. D.
L. Augustissimo, Galliarum, Hispaniae
regi de D. D. Clementissimo, Regi Hispaniae
Reverentissimo, ac potentissimo Principi
D.

S. S. N. Celsissimos, Castilia
Aragonia, Navarra Regi S. S.
Clementissimos.

Regi David.

Serenissimo ac potentissimo Regi
N. N. David, S. S. S. S.

CAESARI TURCO.

Serenissimo ac Potentissimo Princi-
pi N. N. Ottomanorum Imperatorum,
maximo Constantinensi politiano
regni in Asia Africa Europa
Arabum Syria, Syria, Egyptus
S. S. Clementissimo Regi
regna et 6 Syntas habet, quos
hic numerare longos esset, qui
vult sive illos libras.

Imperatori Moscovia.

Boza mitajia, wielkiena Hospo-
darski, Caroni Wielkiena
N. N. samowostkij Moskwi
Imperatoy Kaji Dziedzicowi S.
Czemu Czecowi Dziedzance.

Di Hana Tarayshiego.

Imperatoy Czecowena Wolowny
woblique qd Caroni Hana N.
N. Kymoshkiena, Prulo wozkiena
Nahaykama ymnydr ord. Barca S.

Do Hospodara Wotaskiego.
Janie wielmożnemu Jego
Daru K. Woiewodzie Hospo-
darowi, Janu Wotaski, memu
Wielce Miei Daru K. similis
synu Jan D. Lutarski.

Mr. Pezivo Turcico.
Najwyższemu Pryncipi K. najwyższemu
serenissime, sz. Kasent. serm. Oho-
manicki, Dostoj. Pezivo, Gubernia-
cal Provincial, K. Basse, calkoato
D. egzamico.

Pryncipi seu Duci.
Celsissimo, ac Najwyższemu Duci
K. K. D. D. Palatinus et
Capellanus maioris subfellij.
Najwyższemu D. K. K. Palatinus
K. huc alias stylus Dom. vq
Capellano.

Officialibus Regni vq
senatorij ordinis quales sunt thesau-
rarij, Cancellarij, Marescalci,
Item Capellani primoris ordinis
his omnibus idem Jan stylus, moder-
no saculo, qui e senatoribus maio-
ris ordinis. Nota Capellano sa-
loricis stylus Najwyższemu, debes dave qui
e senator Bolonid.

Marzawski do kota byczki
Istotniom Dni Dofaroz zwo-
nadzonym od panow Korpulent
Jwachtoz Kiedzina pisenstwie
i nowicij, dnuie nalezocyd, z
cefsion depozowanemu Moirto
Wielce Mei Danoro &c

Na feymik.
Jasne Wielmozny, Wielmozny
moim Wielce Mei Danoro &c
Mofciom Dni Dignitarzom
Wrednikom, wofzupkimo obywa,
selom Woiwodzftwa N, na feymik
K (locu napina) Wycifkiego
Janu z gwomadzonym.

Hamburgt Lubelski albo
Dionowski do Depusatoro,
Jasne Wielmozny, Wyciony, Joz-
Bonatu Koronny, igdu Wiedz-
ciom Danoro Dignitarom, na-
fuburale roz Lubelskim Zafiad-
iocyro, Mei Wielce Mei Danoro &c
Jadalijs in dieu, confulation, quis
fignity fit aliaq inbuendq, ne in
potece apellendq, alios Wicrijs, fca
illi duo Lohcom Ducotes, Ancho
y Loro

Dorozenko, Dorozenku Zenare,
 Hanehku Kufzmiru, et ubi dili-
 gentia e, maxime inferi prioribus
 seu Sytylis exterminibus, qui sunt
 quasi facies hinc inde, unde cuq;
 referent error innotescit.

Qui autem graviter et culte Episto-
 las praefatione Latinae scribere
 legat, seneca Philofofi Epistolas,
 Parisii Lubinski, Episcopi Blo-
 ceffis sex decades, et hinc hinc
 si Butchri, et eundem paginas.

S

APIUS.

De Fabula seu Apologo.
 Apologus definitur hic e, narratio
 ficta, alicuiq; rei veritate aliqua
 occulte proponens. Hanc verita-
 tem proponens, qui fabula cecidit
 et partem veri fabula fonger habet.
 Fabula duplex e, una rationalis,
 2da moralis, 3tia misia.

Rationalis e, in qua homo fingit
 aliquid dixisse, et fecisse, ex eoq;
 effugit veritatem, intentionem.

Moralis fabula e, in qua bestia
 loquens, et facta illorum inducit
 ad mores hominum instruendos accens-
 ditur.

Missa in qua panes, cum bestis
ferrocitati franguntur, et aliquando
ex utraq. ueritas eruitur.

Partes 3 fabula sunt. Exor-
dium, Diastulatio, et affabulatio,
ordinum est accessus ad Diastulatio-
nem, in qua continetur plerumq.
laus auctoris, cuius est fabula ex
Electi, et Acipiti.

Diastulatio, per
est fabula, expositio pluribus uerbis
et sensibus.

Diastulatio seu affabulatio et
Epilogus, in quo breuiter complexa
fabula oratione, fusius in alijs par-
tibus dilatata.

Præter autem fabula, plerumq.
ita, ut in primis describan fertesq.
Apologi, et quidem oratoria, per-
digressiones sententiosas, deinde
ut fiat applicatio, ad ipsa inue-
niam propositam, ut ut eruan-
dogma aliquod et fabula, et illud
dogma amplificet.

Fabularum denominationes, ca-
rit' olim fuerant quedam uocabat.
Synonyma, alia Opus, alia uilefina,
aliam stia, deorsu aliam Epiphica.

CAPVT Z dñm.

De Symbolo Heroico, Emblemata
re, Heroicis.

Trudere De Symbolo, no diu pra-
cipua praecpta no pofrenu e,
no ex mente Janes Remonis
Alexandrii libro pro promodu
utilissimus; Diffinitio e, Symbolice
inor praecationis forma, ad res
permutas.

S Lmcs.

De Symbolo Heroico.

Symbolum Heroicum nihil aliud est,
quaro imago, seu nata ingenio, &
afumga ad significandum, quod
Auctor intendit, continens picturam
et sensendam, seu lemma, ex qui-
bit aliquando factu memorabile
aliquando virtutes, mores, affectus
suo humanos.

Exemplo res clarior fiat solo ex-
primere virginis idem Mavis Dei
sola Des fuluram. Sicut fca,
illoru liberum, qua sunt demu
se aperit, ubi ex hserit, gordinerfo
pudice.

annulos errandibus, certum conlepsi
verbum. Ad dictionem seu sen-
tentiarum, uti patet. Verbo (hoc
divino) quia scilicet vera illa
bene motum intensionum ex primis,
quae nullo altero verbo, nisi uno verbo
seu clavis quadam aperitur.
Symbolum ex Graeco significat conferre
conscribere.

Cum scilicet non aliqua, et signum
essentia ad significandas res, et
conceptus, aut secreta in animo la-
tentia. Unde quia verbes omni-
res, soliti sunt generibus suas ex-
pedientes in personis, de pietas
representare ceperunt, Imagines
ita vocari Emblemata seu sym-
bola.

Quo ad originem et antiquitatem
symboli non defuit, qui illius Auctorem
confestimant Moysen: et sic inferri-
taria vero Latina addit, unde nec
comitari.

Alii defummas originem symboli
Aegypti a Aegyptiis, et multis aliis, qui
ad symboli loco praestabantur, im-
pines Leonum & Inconum. Quibus
quod videtur principia omnia, postea fac-
cipit.

Successa temporis exculta.

Quod si brevis deficit, symbolum
 Horaceum. Et compositio figurarum
 et lemmatis, figura idem signifi-
 cat, pictura, lexica, inscriptione.
 Unde eronea, est illorum opinio qui
 existimant, ut solum pictura, et
 solum lemma confidere posse huius
 horaceum.

Symbolum Horaceum differt ab
 Pueritate, et simbolo magis.

Emblemmata ut infra dicemus: ad-
 mittunt omnia figurarum genera,
 integra, et diversa Regalia, et imagi-
 nes fabulosa, et historica per-
 fecta et corrupta sic.

Emblemmata nihil aliud sunt,
 nisi dicta, et sententia in partem origi-
 nalis significare aliquid documentum.

Alia sunt sicut illa Epigramate
 Symbola igne judis nefodia, de
 nomine Proterium, nullis in mente
 esse prout caput, a facie effundit
 de avaris secerbis in republica: etc.

Symbolum, ut iam supra dictum
 pictura et lemma, tanquam verum
 et corpore conficit.

Pictura Symbolorum, à qualibus se ra-
tionali, ut intellexit, deprimere licet,
quæ tanto est laudabilior, quanto af-
fectu pudrior. Vnde prescripta sunt
omnia corpora, surpita et abominanda,
quibus insuetudine oculi non parum
offendunt.

Pictura debet esse res nota, inveniendi
facile, cognoscenda, unde magis probata
corporum communita est cognitio, facilia
quæ recordata et peregrina, quare
incentu quædam Symboli ad tristi non debet
animati indici, quorum proprietate sunt
ignora ut Dogus dicitur. Et

Cypri humanum integrum Symboli
Hærci, pictura esse non potest, inquit
Fabbe, nisi corporis, oculi, cor manū,
ad mudi. Repetitur et Aristoteli,
vagna, quemadmodum
Adeig folis ex hinc alas, cum lenitate
perdantem pervenit.

Ornatus ergo ad Symboli fuit
sorum sufficit, unde picturas non
esse, ad habendum phures, in uno sy-
mbo, ne Confusione parvas leson
quantum illorum utraque dual figura
est quædam et splendore conciliant
Symbolo, quæ una dicitur, Helianto
giuro,

Similia sunt specie respiciens &c.

Ita como presentem obseruando
novo corpora nobilia epizenda
epi que sunt bolos, ut stella, rosa
scaly &c.

Similitudo tamen maxime obseruanda
e, ut symboli pntura no sit corpo-
sita ex rety intrinsecano, inter se
habentibz, Irregularitaz, et rejalaz
viter no conuerti solent. Inde
erramus, qui canes alio infructu-
ta, et per agere uolunt fixe-
runt, item fulmine sagitta non-
affigant.

Nota 1^a in Symbolo Heroicorum
que ad rem esse similitudinem
quandam cum re, aut confilio,
aut facto, quod ut symbolica
significare unde quo erit simi-
ludo, pulchritudo, soliditas, ingenio
pat, et symbolorum pulchritudo.

Nota 2^a similitudine per are-
ta cathepibz, diuersitibz, assis,
quibz, fluidis, et per se hanc
similitudo ad uide factis, melior
delectans ut patet in rebus.

Nota 3^a que similitudine per
et ut ad loqui, Parabolis, for-

suitis, euentibus regionum, a Symbolo
Heroico.

Hoc a D^o Bichard vocari, abierit
a Bodoario, lemma seu inscriptio-
nem Bristario.

De Lemmate Symboli Heroici.

Symboli pictura seu corpori ma-
gis lemma, a quo illud determi-
nat, ac veluti referentia, ad ex-
primendum hunc sensum quam
alius sensum.

Primo Lemmatis verba non sunt com-
muna, et pluribus alijs corporibus
facile applicanda, sed quantum
firmi potest, ad unum assumpti
Symboli corpori referenda.

Secundo Lemmatis verba, cupiens esse
breuia nervosa, et acuta superflua,
enim longitudo, ridiculitas, et e-
legantia Symboli, plurimum detra-
hit. Hinc inferri lemma He-
mifiduum esse debere non usquam
integrum.

Tercio videndum est, ne otiosa sit lemma
descriptio, autem est, cum id explicat,
de facile notum, notum est, et cum id in

firmat,

infinitas, ad presabata et pictura
et posse videt.

Ita ut sit lemma obscurum, hanc
verba enim inventurum animos
nulla profundiores usqueque,
sed plurima afferat fastigij.

Ita laudat equivoce in dicitur
quoniam illud conat aliquando
Excludit ^{esse} Epistola et adie-
tina a lemma, cu enim tale
debeat esse succincta, et qua-
si fieri potest reserata, ante
capitulum exclusam superflua
ratione.

Ita lemma non sine maxima
elegancia ex voluminibus maxi-
me Boetianis desumenda. Et
ex Claudiano Luciano Virgilio
Vnde qui evoluit Boetias, fragme-
ta carminum pro lemma et
ad notare potest. Constat
enim lemma ex adiectivis, ut
illud conspicitur subiectivum
procul est periphrase.

Quo Boetianum lemma, ut quibus
verbum non ex prima sed sub-
insurgit, ut Demone cavete
pro dentifera id e.

quo et profusa et homina in Alle-
gorica esse debent, ut neq. per se
significent, cuius sunt signa, neq.
se agitent invicem.

nam, ad id aliquando sum solo epigramma, ut illud ex parte, ex tra-
neum, tamen e hoc epigramma
et symbolu supponit a facis.

Quod sunt observationes, ex parte
symbolos a Reverendissimo D.
Philippo, Bucinello, Mediolan-
ensi esse.

Exempla symbolorum selecta habet
Ludov. Carolus, Borin, in vita
S. Ignacij symbolice expressas
Bella fanda, et Carolus Ludovicus
natione Gallo, et Hugo Ludovicus
vico Gallicus.

Exempla Symbolorum

1mo Ignacij Mysteriis omni Divinitibus
familia suum splendore addit.

2do Regem varianda phanta genes ha-
pudero, cu femine qd accipit regem.
In saeculo studio amblicorus incendi-
dinga turbo ignes, cum hero-
mate creverat ut fuerit.

3do Vestes suas pretiosas Ignacius
exuit,

scuti, eiq[ue] p[ro]p[ri]o p[ro]p[ri]o d[omi]ni.
P[ro]p[ri]o Margarita, qu[od] qu[od]
d[omi]ni i[n]ta c[on]gruam tab[ul]a non
a[ff]irmat. Lemna i[n]ta ca-
pi[er]e p[ro]p[ri]o.

Minore[m] p[ro]p[ri]o a[ff]irmat[ur] ves-
tigat[ur] appellat[ur] Hippoc[ri]ta.
P[ro]p[ri]o concav[er]o p[ro]p[ri]o
q[ui]d n[on] e[st] cu[m] fide rep[re]sentat, sed
innoc[en]s p[ro]p[ri]o, Lemna, E[st]ec-
sa d[omi]ni.

M[er]ito tab[ul]a[n]te ex[em]p[lo] p[ro]p[ri]o
p[ro]p[ri]o i[n]anis gloria[rum] p[ro]p[ri]o
demon[st]rat[ur] p[ro]p[ri]o. P[ro]p[ri]o i[n]
sub[st]antia, cruce[m] m[ul]tiplic[em]
re. Lemna, aqua, Lemna,
Alpeas cadendo p[ro]p[ri]o.

no p[ro]p[ri]o XI. habens p[ro]p[ri]o
p[ro]p[ri]o p[ro]p[ri]o p[ro]p[ri]o
i[n]ta refugit[ur]. P[ro]p[ri]o p[ro]p[ri]o
ad flammam, cur[er]e i[n]scrip[ti]o[n]e.
A fulgore i[n]ta.

no p[ro]p[ri]o Francisc[us] Xaveri[us]
i[n]ta p[ro]p[ri]o p[ro]p[ri]o p[ro]p[ri]o
tus, ex ijs ex[em]p[lo] p[ro]p[ri]o p[ro]p[ri]o
p[ro]p[ri]o. P[ro]p[ri]o p[ro]p[ri]o p[ro]p[ri]o
p[ro]p[ri]o p[ro]p[ri]o p[ro]p[ri]o.
omica ab Augusti[no].

800 Sancti Francisci Borghini ex
celsum natalium, ac virtutum
eminentioris fama plurimos ad
S. B. M. trahit. Borghini ca-
pax in edicione suavi cu' femine
ex eminenti conjugat.

900 Innocentio X. Ecclesia regimini
valensq' semper operi iniquitas
infestat. Borghini Horatiana
relata. Lemmata addenda.
Requiem cu' condere requit.

100 Beatissimo Virgo immaculate
concepita est. Borghini mar-
rita, de corda, exsistat cuncto
femine. Intra usum iam
pura fuit.

110 Praesentis Heresic, sancti Au-
gustini coram petra opera. Bor-
ghini B. M., cum Lemmate.
Reddend' integra verba.

120 In fine vero salvati potest,
Borghini cithara, fidibus instructa.
Inferno. Vix vitam saltere
solle fidero.

HAS FRANS VADISAJ Kze-
zycki Boesid' Eiusmodi,
Symbolicis umbris, Anno 1691
Novembreg.

in Mithris et Herculis Darenensis fing
 imitatur obijt. Lingua ad-
 huc solentur. Tunc ad scrip-
 torem. Quia cito a me
 huc edula perijt.

In Juvenis et Sordis motu. Magna
 pingua moris, cui catam in ipse
 voce, vita prima syllabam, secun-
 dum Doctam, quavisate longa
 atreians. Insuperio corri-
 pti vitam.

10 Semper uno insensu facit.
 Lingua numerus in scripse libro
 va 1000000. cu' Lemnate,
 A primo sumis ut brevis.

11 Magna spes Juvenis, decessit.
 Lingua minoris copia, qd exili
 musca, va representat ut Aquila
 formidat ut Leonem. Epigramma.
 Nihil exiguum.

12 Candida Spectoris Juvenis Pla-
 distas Raczyski. Lingua in
 alburo hinc, ex quo candida
 interram decidunt folia. Lena.
 Cum candore cadunt.

13 Innocentiam vita frequenter
 disciplinae sular. Lingua in
 purpurea vasa, undiq' spirantia
 asma

aromatica aculeis. Lema, ex Cam-
brano pone. Armasur ferreus
quod.

Unde Dirigam curvata quida, saepe
ad sacrum accedendo Dirigam.
Dirigam fons appositos influens
in aëros et crasites venatos per
sevens. Lema proxima accipit.

Quo Dirigam diligenter in regimini:
et alia Dirigam debita sapientia
ad ferendis. Dirigam Dirigam,
unaq; aromata aculeis. Quo
infectione eiusmodi. Dirigam
acumen.

quo Dirigam Dirigam cursum
magis in pedibus. Dirigam
navis inflexa, velis et aduersi
paria, sed pendis necessarii
reservata. Lema deficiente spi-
ritu.

Ad Ante Dirigam Domini mori.
Dirigam ex una parte Dirigam
femina, Dirigam cum Dirigam, ex
altera Dirigam Dirigam, quia Dirigam
ex Dirigam Dirigam, Dirigam
ad Dirigam. Dirigam Dirigam Dirigam

In Templo Dirigam Dirigam
vatis Dirigam, Dirigam Dirigam
Dirigam

sepelitur. Singar cordis
 pinguis unctioi aperia. Lima
 suffocata. Quibus pascit
 et sepeli moria. Singatur
 dard, a Leone occidit Lima.
 gloria subtrahit e' occidit dnce.

Hæc de Symbolis sufficiet, qui
 vult plura Symbola subire lit-
 tere, cu' scilicet mundi Symboli-
 cas habeat.

§ II

De Emblemate.

Symbolum Heroicum a non-
 nullis Auctoribus, et Emblemata
 pro eodem sumunt, unde inter
 Symbolum et Emblemata, solum
 peris nomen secundum, illud
 est differentia, que ad rem autem
 domino convenit, sed non videtur
 alijs, et nulli.

Differit itaq' Symbolum ab Emble-
 mate proprie dicto, quia Emble-
 mata admittit, omnia picturandi
 genera, integra et dispersa, verba
 et imaginaria, fabulosa et
 historica, perfecta et imperfecta,

Simphica et iusta.

Emblema preturis inquit Servus,
Labe et vultu confusus, et seruum
vix corpore Allegoria est aliud of-
sentans, et aliud adumbrans, iuxta
eundem Emblema, differt a sym-
bolo, qd Symbolum Heroicum, nec
figuram humanam integram, nec
plura carnica, admittit in femore.

Exemplum Emblematum perisui
Cura nullo modo libri accipe ramentum
Emblema in funere Francisci
Sapientia Theophrasti de a quoda
ingenio ofissime facta.

Anno Emblemata de precupia eius Mos
cum Gentilicia sagitta Francisci
Sapientia, qua ipse in petebat
facere praesuro. Cuius inscriptio est.
Non ego manui Jaculis.

2do Augustina fortuna Gentilicia
eiusdem Sapientiam, ad mensam
vitijs honorum insignibus repleta
nullo studeas, quam volansero
mors in medio rapit. Cuius in-
scriptio est. Medio de lusa vola-
sum.

3to Insignia magnis Ducasq; signa-
ria de precupia supra committas,
quoniam,

quorum unicus Sagittaria sagi-
na appingebat, una ardevo sat
pota in umbra depicia fuerat.
Cumo inferiori potone. Mili nez
in dolo.

Quidam supra fructu ex circum
lingue roquor. Cum inscriptione.
Mea hysta vitam obscuro eni obij.

§ III.

De Hieroglyphico.

Hieroglyphicū figuræ essential
satis abq. illa. Lemmatū aut
verbosum additione. Ita qd
vinitatem representat ignis, serpis
ia orbem castrisq. alternitateq.
palma victoriam, olea paci. De

Accipij pietatem, filiorū erga
parentes Hieroglyphica ex pri-
mebant per Quidam, impie-
tatem per niperam, fidem sub-
ditorem erga Dominum, per
canem, clementiam Regum
per solem.
Hieroglyphicū A Egipij inuen-

sunt, et in apsiduo apri habuerunt.

Exempla Hieroglyphicorum subinigo.

1mo Regij inter convivia moribus
caput circumferens Convivia-
toribus instigando. Comedere sals
fuit. Plusurda

2do Pingebant duas calvarias, una
inter scepra et coronas, aliam
inter nigres et rufos. Inscrip-
tio his de cere Regia Rustico.

3to In Ophthalmo pulchra scripta erat
hæc uerba vox huius.

4to Ovis hominis scindente A Ego
si nascatur numero pingebant
duo clauus Reg gubernabat.

5to In Alexandri Magni titulo
fuit Asia, et Africa ligatis Cate-
nis. Cum inferi pironne.

Victoriam Alexandri.

6to Lepas in urnis fuit pectus ple
occidentem, alludendo, ad Refara-
tionem corporum in die nomi-
sime, cu hennate origen.

CAPITULUM III

De Loci Polonica.

Multa haec de de Latinis dixerunt
 ad Lolonicum idem ad-
 cedunt. Turpe enim est Lolonicum
 iacobum Latinum ignorare. Quodam
 in gloriam peregrinatione nisse hinc
 quodam, est indomestica Galbative.
 Decedet quoniam ad Lolonicum
 va medico fuisse quis ista inter Lo-
 lonas, Lolonicum non esse Lolonicum.

§ I

De Lolonico carmine.

Lolonicum carmen multa habet
 cum Latinis uerba praecipua co-
 munita, quare fias Lolonicum, eadem
 multas praecipiones carminis Lo-
 lonico feruere quas et Latinis.
 Uerba enim quaecumque Desurgant
 carmen Latinum eadem est, Lol-
 lonicum; imo etiam notae uerba in-
 Lolonico metro quia admodum au-
 diuibus facile intelliguntur.
 Adentia in uerba Lolonico debet
 esse exacta, et ad ad Lolonicum
 Rodioniana, qua cadentia
 non debent esse communes, et
 uerba ista tota quaecumque sunt in Lolonicum.

Si in unq carmine cadentia est
i syllon eiq, ritandum est ac sit in
istis iōia, i
Pulcherrime sunt cadentia, ut gallicū
ingentofisemū observant si una est
ex vobis, altera cāro nō ex verbo
fiat, sed ex. Directus, et si una
facta est ex substantiis, altera ca-
dentia fiat ex adiectivo.

Inuenio, discepto, et docendo carmine
Bolonicū p̄tenda est ex officio sum-
dado Latini auct. Observationem
autem Boloptei metri qui vult
videre et discere, accipiat opem
Cobranensij, Twardonij, Wainse de-
more, Gosphredum Miscellanea.

Observationes Exlectione libro-
rum ha' possunt esse.

Una Observatio sententia Bolonica
Admirande hoc carmen exornat.
Expressit hanc observationem
Christissimus Stanislas Lubomier-
ski Mareforaleg, Regni Pol-
oniae in libello cui Titulus,
Tobiasz Wyzwolony.

Taki więc nie prawi się cęścio zafire złoci,
 Jedna od drugich gonić nie prawi się
 Iżosi i ego postępkami iści
 Ze zły obywatel iwad na wadnawiszi,
 Tomaz gdy z fobq, przycięcie siedzą
 Buzizy z bliznię, a wcz z blizni iędz.
 2a Obserwatio similitudines carmine
 Poloniarum frequentes amant. Hoc
 videre est in Cochranovo, Twardowio
 qui excellentissimis similitudinibz
 sua implens opera datus.

Lece gdy iak wprate uderzy ućcowa
 Dędnego ślady, porze popędława
 Afrykon drogi, iak zefę zda oku
 Błiska obtohu.
 Az wnet siropacie ślabilic z gory,
 Łozynsky pawa wzimie, niemniej gory,
 Bolez nazad pędze, gdy porobit zyjie
 Buzimisi kocy.

3a Metaphora sicut soluturo ita est li-
 gaturis orationem Polonicam su-
 missime reddunt. intase forte eloquio
 insuflationibz eplia fida est.

4a Ingeniosas uirtutes seu acumina
 gloriose carmen Polonicum ad illud
 si de Paruente Otrisi ingeniosqz
 quida uiuendo adfuerim pominis.

Ha przykresię swade ni kornu,
Ka Jofija maom pichuzhi w domu,
Pier koo inne niwidzide zhy ficy,
Dafy Befus ubrymze natecy,
Kied mu mytok skrzydla fore przegrani
Kiedgo Kiedem miudy zafzki dani
Poma milofe natecy do gedra
Le pafzynie natecy bedie
Miofek wanc lubo zada owko,
Jezufowi do serca gtebowako,
Ka kazy mey to pafzynie ni minie,
Dni fiodky wanczke zainiud
Serdek bedie mawto kolibecaki,
Lnatfocy zas bedy pichuzczki,

Stylg wawit in carmine boloni-
ca esse fobes, Pwalcipui tamē.
IV. sum. I. florig. II. conagin-
valis. III. elasy. IV. ia fady
Jen wuljo buozny, burzocy.

Clasi fufi Exemplu habe.

Pennaz to. czy z to gela wifc tak ero dade,
Jako natecy frawfere

Tchnot wawit skrzydlnoci? pennaz to wicte

Lubieje edwina rade dny fne sarina Delu

Kontantoni Apollo kacy A kacyna

Hor recce y Helikon, wifc ise to przogyna.

Mianu ni na godniysza. Se
 Syla floridę in quo decus de-
 licata soluta est exemplum ac-
 cipe de Christo orante in Horto.
 Bzede wijsny mązhanie,
 Bzede ymásson pomianie,
 Bzede wieszcey jadzone,
 Czynná kłodniti puszsonie,
 Bzede bítac ówia sanity,
 Bzede wdzycanosi piazdo awity,
 Bzede gnyę kłicy dydnie,
 Bzede wozycanosi wozwieńie,
 Bzede kawy młeko wyléwa,
 Ancyndzioge wozléwa,
 Bzede w mas wozac przynosi,
 Bzede syfoc hurnem woz,
 Ogrod porzadzonym pakow,
 Bzede w idziat, boga w boni,
 To w tym gne Jezusa pole,
 Bzede smierćac ztomat bole,
 Tak smierci Jezus kofzhanie,
 Bzede z weselem May parnie,
 Tak co nam uciędy woz,
 Twemu Boze zyciu srodzi,

311) Syla contrariata, qui nasunt,
 in unum sequit. nec elocutione
 nimis elevata, nec nimis humiliter
 sed

sed mediocre, primum sane habet
Tate style, scripta e Danegis Ihu-
ssimo Joanni Ludovico Philogot-
phi, cui tyraly sermone sacerdotale
geniswy herodotusce Rusia pryo-
Swaryne quatenus.

Miatse potestate nizmblady coro
Bpowska Bialy z lepra Manaco
Wafae Wielkopole nat denje placi
Tale laskawczy wozac wyladco noj de
Connaturalis et laudan, et maxime
Invenna culo mure placi.

Style in flay albo buczny, datus e
qui uerbis felicite quafico, ac se-
quidatibz infumefat, alig qui ser-
fily supra modum clari, alicus
utroq in uerbis affectatio est, qua-
do aliquis nimis ex quifia uerba
ponit, ac rarissime audia, frequens
hoc videtur a quid multos e, qui segr-
ari nihil dicitur, nisi nouis uerbis,
et nomina angullic (exdi uerba co-
munia) paginas integras impleant,
Quarta sunt ista uq. Kastele in-
tropolu, Bpowska, et primorae in-
larcaae, Bombardowae hurae istay
Geadzie brou glafus dusa, Prate
da Bialle Belzebou = fasygonae
note

uoto, orationum, parlamentorum,
et alia multa rite digna.

Exempla foyli affectavi et in-
flati, passim inueniens, quae potes
legere, non imitationis, et rursus quae
sunt enim viciosa foyli, quae prae-
teritum vitia, et in quo abeuntis polo-
nica, consistat, non ignorandis, sem-
per de rebus est.

Non nunquam puerilis foyli est, qui
dumtaxat quaedam suauiter
uena, amantissime puerilia, haec
est in epta, impertinentia, non cum
ad ornatum uerborum, quae ad de-
decus pertinet.

Scholasticus foyli, qui numeris
proceptorum respicit.

Humilis foyli, qui sensum patitur
inopiam, est uerborum abiectionem
compositionem.

Sicq; ex sanguine sic nullas metapho-
ras adhibet nulla humana cogitatio
quidem omnia hinc inde dicit, sed nullo
cultu ex polita.

Amis poloniam carae inuentiones
quoq; ingenuas, quales sunt in libello
a Mattheo Paulo Konracki edito
kwochi biez przesadytney Badkowy
cila

Herbownego karku doła,
Z pierścieniami na dostrad
Śniegu i dachce (i ad nie doła)
Dłuzszy wach, łeci kwaci,

Wie mogła je y podkoma,
oprac, az y dymygo lodu,
Luz upadte (iara nowa)
Kadzieci gizeba w podu,
Kwaci tylko gniwie man lodnicy,
Gdy wstajiko za gwabiła,
Kwaci w sercu alzy w zezedicy,
Bolesne zofawila.

Ad pierścieni zlaty,
Ad mzebu, coje drad,
Lecyżysty nadziei
z pierścieni

Ad iak do cicia wana
Macierzynstey zadata,
mitofei,

Tak Raymske zpinieni
Wyfannad pierścieni
Jaz Rodzicowu powiedzy,
Jaz ducienne upiady
podcienim,

Loydnie z herbownego
Pierścienia zlatygo,
zalatofei,

Harkn swiat w Deyshy munda
 do skwat ni jazon w kolkozid
 Az in Huzore Mity zprawi wygladaj
 Hemanyskie butawy gofrozjadaj
 jonyt cety z purpurawu
 Hnyska wazownawa tskami,
 Nowe do polna wposyta zabiera honora
 Do waznyr habondyfy splywata splendoru
 Jonyt fozdura kotyde,
 Wawo honos gofpedaruu.

§ II.

Varietas Polonicoru carminu proposit,
 Secunda species e carminis iordicimo
 syllabatum, hoc carmen francin
 in syllaba septima debet quae esse
 Casura, ut secundum conuenit
 sex syllabis, ut Tawdowisla.

Spina senat zwilke wstszore inuerty,
 Equore doman Lecyjskum jonyt
 Secunda species carminis, si fuerit
 iordicimo syllabatum, sed neq uis
 cadencijs, saluter jonyt jonyt
 nig, a puaie jonyt jonyt
 Dingat jonyt jonyt.
 Quia puaie wstszore inuerty
 Dza ani puaie inuerty, am puaie inuerty

Ma miejsce, azyfisko złości kugie i cęch,
Tercia species carminis Bolonici un:
decimo syllabarum, quibus loco casura
ut ad Demitrii Koiburoi.

Legimus in vices, doridnogo lodu
Zlignay Bostkiego A. Sillioja pro dia,
Toby jęzpie kade na pishon
Muzow zabawe kęzycę optakow,
Quarta species si vices scribunt un:
decimo syllabarum, sine ullo vices
cadentia, sic fecit Koda ad vices
ut od pravu Boston.

Ma domy cęta, ico nā jęz Bostkow,
Kęzycę przedayno a męatę jęz siare
natay wykopę,

Quinta species carminis ē octo syllaba-
rum, quo plerumque genere, carmi-
nis affecty talies scribunt, ut de:
Pisii flagellatione.

Juz kare Boga. Diōspaty

Hece Karonskie uplaty,

Sexta species carminis, duodecimo
syllabarum, in quo casura ē septimo
loco ut,

Ma kęzycę jęzpie nęcy ut ad dęd

Aludęs jęzpie dęzycę dęzycę sęzycę

Septima species nunc syllabarum.

Octava species decē syllabarum taliter

Karonskie

Perce roscie pascze, nase czasy,
 Maio przed tyro gwa byt lasy,
 Nona species e septem syllabam by
 Kromby. Dicitur na pascie
 pascze coje pascie,
 Dicitur to pascie blzko

Le czech. Boye igisysko,
 Decima species e syllabam quatuor-
 decim, captura e octavo loco, quasi
 in Kodranowio.

Kadraze ch nichodnia wstany wstecznosci
 die boy na acia, hion pascie, wstecznosci
 Indecima species, sex syllabam,
 videtur esse apud eundem Kodranowio,
 libro secundo.

To pascie zdawno moiro
 Kto pascie na pascie
 Jita pascie wstecznosci
 Kto wstecznosci

Duodecima species e septem syllabam
 cui addit quatuor syllabam uerfus
 quasi a pascie.

Justez indignus Senexes uerfus uerfus.
 Le pascie fero na oca hion pascie,
 Kto wstecznosci pascie wstecznosci
 bo kto to pascie

Mala wstecznosci pascie pascie

plurima
By iaki wothan uawyt saki quady,
Hory by fowde indyly,
Dy na nas uawore fity
Aduat by Kunder uawre naktopoty
Epigramata quae Bolonico carminae
Regis, Dat. Bolonico scribuntur
in quibus hoc est obseruandum pance
missis, quod est in hactenus Bolonico
inuentis.

Sunt et alia complures carminis
uocantur species, quas ne excipio,
quia in Roduicio in summo
Suarduski. Miscellaneo selectis
facile uidere ac notari poterunt.
Brevi gluce Bolonico uocantur et, quod
se uarias uocant in formas.

Collationum.

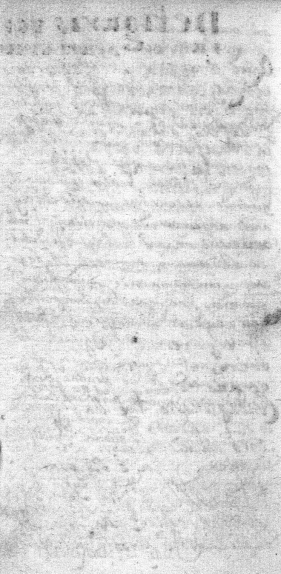
Primum et ultimum.

Multa quidem de diuina Boeti
partibus ab antiquis, partibus a recē-
tioribus Auctoribus, praecipue
inuentas Memori, commisitque paginae,
sed si forsitan aliam, et placebunt
uocant, ego praecipue Baret hactenus
fuit uocant, et uocant in the per
qui

qui magna posuit suo Marce Julij,
 cui videri Messurum, Casare Augusto
 Sedes prostruere Boetios, ultra
 in hiis calamum, de insula abripit,
 ianua Boesarij aduorsa. Quia tot-
 vido caloris sole inuicem tempora,
 Et bene no' semper eximio uatis depic-
 ta coloribus inuisa mouentibus
 vapor se distinet, oculos ambras eli-
 quando et tenebras ambit. Areg
 prae no' semper de pharetra. A polli-
 nis sagittam prae, no' insens. Tebil
 facile etiam surgere, habeo
 das uenturo in uide. De iudici,
 genitrici, sine macula, semper bis-
 gni, uge no' dimissio Casimiro
 Docti Mariani Magnas multi-
 plia beneficiorum genere, gen-
 ras, et uobis se no' homine, uelut
 Boetio, prae impense seruituti labore.

Bigesima Septima Junij

Ad M. D. G. Bz
 M. C. J. Honorem.
 Jan Zienkowski

De figuris verbo^{88.} rum et sententiarum:

Quid est figura. Est sermo
eternus, supra vulgare sermonem,
que dicitur figura a tropis,
et dicitur, quia troji consistunt
in sanctis verbis, figura
autem in proprijs verbis.

Quid est repetitio. Est illa figura
in qua committuntur membra, incipi-
unt ab uno idemque verbo.

Conversio illa est figura, in qua
uno eodemque verbo finitur, clau-
ditur, sicut verba, sine commissa.

Complexio est illa figura, qua
includitur duas figuras, hoc
est repetitione et conversi-
one, ut a principio, et a fi-
ne uno eodemque verbo finitur.

Conduplicatio est illa figura
in qua eadem dictio, et in prin-
cipio alicuius membri et in medio
duplicatur, hoc est bis ponitur
causa exprimentis effectus alicuius,
quo differat conduplicatio a repe-
titione, ordine quia illa con-
duplicatio est verborum, in repetitione,

alia in conduplicacione,
Traductio est illa figura, in qua
una eademq; uox, sapia ponitur,
sed semper, cum diuersitate
semper cum aliqua dissimula-
tione significatione.

Polyptoton est illa figura, in qua
idem eodemq; uerbu[m] ponitur in
uarijs casibus.

Synonymia est illa figura, in qua
plurima uerba ponuntur, sed unum
eodemq; significandis, et tamen
cum aliqua exagitatione,
synonymia aliquando fitur
in uerbis, aliquando in uerbis
et in rebus.

Polyptoton, est illa figura in
qua oratio aliqua per uerba
aliqua, multas habet coniuncti-
ones.

Gradatio est illa figura, quae iam
dicta reperitur et priusquam ad ali-
ud noui descendit, in antiquis ve-
lignis.

Synecdoche illa figura, quando
uerbum substituitur, sed tamen

aliquando subintelligitur.
Disiunctio illa figura, in qua
plura primum commata, sine
illis coniunctionibus,

Adiunctio est illa figura, in qua
primum plura membra, com=
mata, sed illa commata, nisi=
ad unum verbum referantur.

Disiunctio figura, in qua quodlibet
comma, aliud verbum habet,
alio est alio verbo clauditur.

Antithesis est illa figura, qua du=
as res aduersas, hoc est oppo=
sitas in uno eodemque membro
sive commate coniungitur.

Anonomasia laquei, quae
Paronomasia, illa figura illa
in qua primum verba similia
et parum immutata, quo ad
syllabas et literas,

Paronomasia 4 modis fit,
similiter cadens est, cum plures
dictiones in iisdem casibus et
temporibus, et in eadem con=
iunctione offeruntur, videlicet
nece est, ut illae dictiones sint
similes, quo ad declinationem et

coniugationem.

Similiter desinens, in qua plura
membra, ut etiam commata
in fine similes syllabas habet.
Quo differens similiter cadens à fi-
militer desinente.

In similiter cadente verba debet
poni, in iisdem temporibus nomina
in iisdem casibus, et non est necesse
ut illa verba et nomina similiter
finiantur.

Similiter cadens autem non coniunc-
tionibus, sed sarsu qua declinat
et coniugatur.

Congrua sine hoc colon, est illa fi-
gura, in qua commata membra
fere parva sunt numero syllabarum.

Contrapositum figura est illa, cum
singulae dictiones vsingulis dicio-
nis, ut bina binis, ut constructio
aliqua integra, constructioni al-
teri opponatur.

Coniunctio cum duobus sensentia
sive constructiones grammaticae
sibi opposita in profertur, ut
a prima sensentia, effluat
et procedat, posterior prioris
divina,

Correctio qual corrigi hoc, ad primo
 dictum e seu positu. fit autē
 duobz modis. uno cū verbū
 quodammodo tollit primum
 et nō ponit secundum, 2do
 cū primum verbū quodā modo
 tollit, sed secundum a prius
 magis idoneum, esse ad magi:
 me rem exagere ponit.

Correctio duplex ē, alia verbo:
 rum alia sententiarū.

Subisatio in qua orator qualis
 quid quomodo qualiter dicendū
 est, de uno nē an de pluribus
 cum tamen bene scias, quid di:
 cendum faciendo, nō nisi id pro:
 pter exagitationem facis.

Quo differunt figura verborum
 a figuris sententiarum
 Et differunt quia figura verbo:
 rum consistunt in solis verbis,
 iam vero figura sententiarū
 consistunt in ipsis sententiis

Interrogatio est, cum orator aut
 se ipsum, aut alium interrogat
 non sciscitando quæstia, hoc ē cū
 aliquid exoras, sed ut affectum

aliquem exprimat, et quando
difficile est respondere, et invidia
et misericordie causa, et in partem
urgendi gratia.

Responsiva figura, quae non respō
dit directae interrogacioni, formam
seu vero indicat, ponendo quod
veritas melius est exquiras.

Subiectio est illa figura, per quam
orator se ipsum interrogat, et
respondet sibi, et cum interrogaverit
alium non expectat respon
sum, sed ipse sibi respondet.

Apocrypha seu prolepsis, est illa
figura, cum quod obicit nobis ab
adversario esse potest praesentem,

Correctio figura illa est quae com
mata seu membra aliquos corri
git, et quodammodo solis, proinde
aliquid aliud sonantis, substitui
endo ponendo.

Substitutionis figura, est illa, cum
orator qualvis substituit, ubi taci
pendum ubi definiendum, an aliquid
dicendum.

Commensatio cum orator confidens
sua causa, in se ipsos adversarios

consulas et indices.

Diapopegia. Est illa, qua fictas personas, colloquentes, agentes, motus exars, aduisam vbes loqui facit.

Antiphras Est illa figura, cum orator a Iudice hoc est ab aduersario suo auersis sermonem, et conuertit illum ad alios varios effectus ex primendo.

Hypostiposis Est, cu aliqua res definitur, vbi persona, ut pocius est quam audiui utdeat, narrando de illis rebz, no solum qual facta sunt, sed finis sed etia qual futura sunt et fieri possunt.

Asiopelia cum orator affectum ira vel sollicitudinis, vel querecumq; alium effectum grauem ab vno est, et quadam, quasi legeria seu indigantia ira inserponit.

Asopela e, cum orator personalitatem suam acciones, studia, pro pensiones, vel agendi rationem deservit.

Emphasis illa figura e cu in oratione aliqua aliquid late significans eruit, hoc e cu plus,

Significata quæ dicitur.

Opensio est illa figura, cum dicitur
suspectos, seu dubios senem, Au-
ditorem animos, hoc est quando
longo sermone ignorat Auditor
quem figentis habundantia oratio.

Prætermissio, cum dicimus nos non
scire aliquid, et tamen maxime scimus,
nolle dicere et tamen exagerratissime
dicimus.

Licentia dum orator debet sibi
adversari, et tamen minime si-
met, non debet aliqua dicere, et
tamen audacter dicit.

Concessio cum orator fidens bonam
sua causa, concedit illa, quæ non
debet concedere, et quæ ipsi non
esse obesse possunt.

Parantesis cum orator a propo-
sito sermone, declinat ad interi-
um, quædam aliquam contractionem.

Ironia est illa figura, cum aliud
dicimus, uerba quædam, quæ uerba so-
nare uidentur.

Quo differt sermo ironia, à figura
ironia, dicitur, eo differt, quia sermo
ironia breuior, figura autem ironia
longior.

Dispositio est, cum aliquod sensum in- 92.
suas partes dispositum, hoc est ali-
cuiusque rei partes enumerantur.

Permissio est, cum alicuius rei confiden-
tes magno perire offendimus, nos ea
suadere accommodare alicuius vo-
luntati, et subicimus ipsis iudicibus
sive auditoribus, seu aduersariis nos-
tris illi verum.

Deprecatio vel obsecratio est, cum
auxilium ab aliquo petimus.

Oratio est, per quam nostrum
exprimimus.

Execratio est, per quam diuina monentur.

Epithonema est, cum breuiter max-
ime narratis aliquid ingeniosum
vel sententia aliqua edimus.

Exclamatio illa figura est perco-
pulationem, alicuius personam vel
rei exprimitur affectum, et indige-
rationis vel dolens, vel gaudij, vel
cuiuscumque alterius.

Modi sunt varij exclamationis.

Aliquid inueniunt sunt figurae, et
sunt varias vulgari sensu orationi.

W. D. M. L. S. D. G.
M. V. Honorem:

DE TROPIS:

Quid est tropus. Est translatio à propria significatione, ad impropiam significationem, cum similitudine et aliqua elegantiâ.

Quos sunt tropi in alijs sunt dictionis sive sunt orationis seu uerbi, quos duplices sunt tropi duplices, In uno uerbo septem, iam uero in oratione 4

Quid est metaphora. Metaphora est, cum uerbo conueniens uni propria applicatur, alteri cui quidem competere et improprie, sed tamē cum aliqua similitudine ut uidentur grana.

Nō omnis translatio differit a similitudine, quia duplex est similitudo, una est, quā habet in se particulas similitudinē exprimentes ut issas, insas, ueluti, quemadmodum, sicut, seu non secus, ut res in me irruit, ut ueluti cabili meam famam obtinuit, et hanc similitudo uocat propria, uigorosa impropria.

Alia similitudo est, quā non habet particulas, et talis similitudo uocat non uigorosa ut si canis oblatras

Samam meam, ista dicam.

Synecdoche est intellectio, per quam intelligitur ex parte totum, hoc est quando ponitur pars, et ego intelligitur ex illa parte totum.

Ex uno plures, quando unum dicimus et plures intelligimus.

Ex forma seu specialis generis, quando ponitur species et intelligitur genus.

Ex materia res universalis, quando ponitur materia, pro illa re, quae facta est ex materia.

Ex toto pars. Quando ponitur pars pro toto, vel ex toto quando intelligitur partem.

Ex pluribus. quando ex pluribus intelligitur unum.

Ex genere pars subiecta. Quando ponitur genus, et intelligitur etiam genus.

Metonymia est, quae demonstratur per causas effectus, per effectus causas, per personam unam personam.

Antonomasia est, per mutatio nominis quando unum nomen pro altero nomine ponitur.

Onomastopoeia est fictio nominis.

Aliteresis est, abusus nominis, quando deest proprium verbum, utitur proximo

verbo,

Metalepsis, è transumptio ex alio, in aliud
veluti niam profis.

Allegoria est in uerbo latine, qual aliud
uerbis, aliud sensu ostendit.

Ironia est illatio, qual non solum uerbis
sed aliud sensu ostendit, aliud uerbis
significat.

Periphrasis est, cum pluribus uerbis, id quod
uno uel paucioribus dici potest, pluribus
explicat.

Hyperbaton, est latine traspositio, hoc
est uerborum permutatio, seu per-
mutata uerborum ordinem.

Hyperbole est illatio, per quam uel
auger sensus aliquis uel minuit.

FINIS TROPORUM;

Definitiones Troporum cum
Applicationibus

Quod est tropus est translatio unius
uerbi e totius locutionis a propria
significatione ad impropriam
cum pulchritudine aliqua & ele-
gantia

Quia est Metaphora est translatio
unius uerbi a propria significatio-
ne ad impropriam cum pulchritudi-
ne aliqua & elegantia of-
fident campi.

2us modis fit Metaphora

1° a re vivente ad rem etiam vivente
et homo latrat.

2° a re non vivente ad rem etiam non vivente:
et odor virtutis

3^{io} a re vivente ad rem non vivente
et in altum mare.

4to a re non vivente ad rem vivente
et sapientia cor.

ad huc sunt tres modi metaphora
1° a sensu interno ad sensu externu

et accipiens sensu dicitur de virtute
In verbo accipit est Metaphora a gustu
et homini manibus accipere.

2° a sensu interno ad sensu externu
et aures iudicant

3^{io} a sensu externo ad sensu internu
et manus alia mente repositu
et habere hoc notatu

2us est Sinecdoches
Sinecdoches est ille Tropus in quo
intelligitur totu ex aliis

fit modis 8to

Anno quando ponitur pars et intelligitur totum
et remissive navigare
Pro quando ponitur tota et intelligitur pars
et fortiter fort

Pro quando ponitur numerus singularis
et intelligitur numerus pluralis
et Polonus vicit Turcam.

Q quando ponitur numerus pluralis
et intelligitur numerus singularis
et oratores vixi sumus.

Pro quando ponitur nomen genericum et
intelligitur specificum et
Polona avis.

Pro quando ponitur nomen specificum
et intelligitur genericum,
et Leo africanus

Pro quando ponitur accidentia et intelli-
gitur consequentia et sol occidit

Pro quando ponitur materia et intelligitur
illa res facta ex materia
et ~~sol occidit~~ sol occidit
Tunc est Metonymia

metonymia est ille vox in quo
denominatur unum per alium
fit modus &

Anno Quando ponitur causa et intelligitur effectus

¶ In Platone legi

¶ Quando ponitur effectus et intelligitur causa
 ut felix comprehensio

¶ Quando ponitur continens et denominatur contentum
 ut Secula felix

¶ Quando ponitur possessio et intelligitur res possessa
 ut ardentis iudei

¶ Quando ponitur signum et intelligitur res designata
 ut orbis infago

¶ Quid est antonomasia?

Antonomasia est illud tropus in quo unum nomen ponitur pro alio nomine
 et fit modis

Anno Quando proprium nomen loco appellatur
 ut homo Hercules

¶ Quando ponitur appellativum nomen loco proprii nominis

¶ Princeps poetarum
 ¶ Quando ponitur nomen officii pro nomine proprio
 Caput de Craco oratio

* quando ponitur nomen adiectivum
pro substantivo non est anastrophe
quia debet et translatio

2° est Onomatopœia
est ille tropus in quo fingitur aliquid
fit motu 5

1^a Quando ponitur verbum
viventer rationaliter
of manare

2° a viventer non rationaliter
of sibilis

3° nec viventer, nec rationaliter

of murmur

2° est Catachresis
est ab usu translati propria
significatione ad impropriam
sed a longinqua ex dicitur
in Metaphora vicia hinc
pulchritudo

Metalepsis potest esse

Metalepsis quoad vocem est trans
sumptio quoad ad rem est trans
latio tropus posito alio verbo

per gradationē

96.
ad eam rem

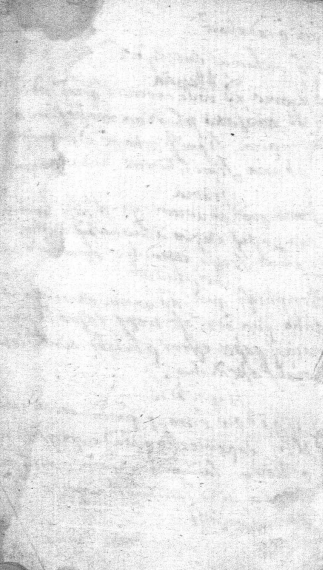
quā volumus intelligere

Alegoria & **Allegoria**
Alegoria ad vocē invenio quos ad rem
est translatio plurimum verborum a
propria significatione ad impropria
ab una similitudine deductorum

Ironia
Ironia quod ad vocem est illis quod
est proprius in quo aliter verbis dicitur,
aliud sensu ostendit & procludit eum

Periphrasis
Periphrasis quod ad vocem est circumlo-
cutio quo ad rem est tropus in quo id quod
paucis poterit offerri pluribus circa locum
hominis ostenditur.

Hypérbole
Hypérbole est tropus quod ad vocem eme-
ntem superiectio quod ad rem est in quo
orator laudando aliquid vult ex-
celsius & nimis minuit aeger &
nimis minuit

The following is a list of the
 names of the persons who
 were present at the meeting
 held on the 1st day of
 the month of
 at the residence of
 the Secretary of the
 Association.

Оубо хо ^и състав и стѣни и при
стахо ^и въ нѣмъ, иже
похо ^и въ и стѣни и
Вано ^и стои троице по
лнѣ еста, паво на спамѣ

Сого ^и люди съзвѣми и по
ли, жалѣхути въ сѣвѣ
Кста ^и прѣдѣше, и рѣчи
и мѣсто, въ нѣмъ
деса мѣст.

И сѣмъ люди въ нѣмъ
до тѣхъ порѣчи на
вѣрѣ и въ нѣмъ
и мѣстѣ, еста
мѣстѣ до

Сѣмъ люди и въ нѣмъ
стаи въ нѣмъ
стаи въ нѣмъ
до тѣхъ порѣчи

[Faint, illegible handwritten text]

Quid est Poësis

Poësis est quæ oratione metrica in
auspiciis verisimilitudinis ac accommodata
ad delectationem atque utilitatem au-
dientium proponitur.

Quo duplex est Poësis triplex
Tragicæ Comica et Illustis

labore nisi fit in ore
si habent errores non mere
u. errores, et similia et accipit

Skanowanie i opracowanie graficzne na CD-ROM :

ul. Ostatnia 17

60-102 Poznań

www.digital-center.pl

biuro@digital-center.pl

tel./fax (0-61) 665 82 72

tel./fax (0-61) 665 82 82